

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко під час заяви для преси 20 жовтня про перенесення дати проведення позачергових парламентських виборів з 7 на 14 грудня. Фото: прес-служба Президента України.

НА ТЕМИ ДНЯ

Менші кризи на тлі більшої

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Нью-Джерзі. – Розбалянсованість внутрішнього життя сьогодишньої України спонукає до знайомого з нашої літературної класики порівняння: у кожному українському селі знайдеться хата, челядь якої живе у сварках і бійках, і якщо світ – велике „село“, то Україна в ньому є тією нещасливою хатою, в якій щодень розбиваються глечики і з носів тече кров.

На біду, до хатньополітичної трясовини, з якої Україна не годна витягнути ноги вже декілька років підряд, нині додається глобальна фінансова криза, але брутальна гризня за владу не стихає навіть перед спільною для всієї країни проблемою. Замість об'єднаними силами гасити пожежу, чільні діячі дер-

жави виносять з вогню свої владні крісла і різну партійну непотріб, при цьому кожен робить вигляд, що саме він рятує Україну.

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко ще донедавна запевняла, що світова криза не стосуватиметься України: мовляв, я у вас така, що будь-яку біду руками розведу. А коли з'явився указ Президента про нові позачергові вибори до парламенту й коли особиста перспектива Ю. Тимошенко потьмяніла, вона раптом визнала, що глобальна криза загрожує Україні і що зусилля таки треба об'єднувати – певна річ, навколо неї самої.

У понеділок, 20 жовтня, прем'єр-міністр у телевізійному зверненні до народу запропонувала створити загальнопарламентську „коаліцію захисту від світової фінансової кризи“, що прозвучало досить переконливо, однак, вона не втрималася від спокуси убити „трьох зайців“ за одним пострілом, похвалившись, що економіка України стрімко зростає, і категорично заявивши, що позачергових виборів не буде. Коментатори негайно назвали це звернення „піаром“, самореκлямою. Так це зрозуміли і депутати.

(Закінчення на стор. 3)

КИЇВ. – Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко після зустрічі з провідниками фракцій Верховної Ради 20 жовтня, на якій вона запропонувала створити коаліцію на основі всіх фракцій парламенту. Фото: УНІАН

В Зеленій Гурі, Польща, освячено Українську греко-католицьку церкву

Василь Шляхтич

ЗЕЛЕНА ГУРА, Польща. – 11 жовтня місто збагатилося на Храм Божий – тепер також греко-католики мають свою освячену церкву. З перших років, коли влада кинула на цю землю українців в часі акції „Вісла“, віра їхня була сильна й неперекупна. Поодинокі представники українського народу поміняли конфесії, але ті, які залишилися при Церкві предків, ніколи не втрачали надії на те, що прийде час, коли знову вони будуть молитися в своєму храмі. 61 рік вони чекали на це свято.

У 2003 році, за прихильністю

(Закінчення на стор. 9)

Храм Покрови Пресвятої Богородиці в Зеленій Гурі. Фото: Петро Тарбай

Понад 20 священиків брали участь в освяченні церкви Покрови.

Останній поєдинок перед виборами

ГЕМПСТЕД, Нью-Йорк. — Кандидати у президенти США від Республіканської та Демократичної партій Барак Обама та Джон МакКейн у середу ввечері, 15 жовтня, провели їхні останні телевізійні дебати напередодні виборів. Зокрема вони говорили про проблеми економіки, а також про медичне обслуговування, енергозабезпечення, аборти та провідництво, однак, не бракувало і взаємних особистих нападів.

Цим разом зовнішню політику було відсунено на задній план. Не згадувалися, як це було під час перших двох дебатів, ані України, ані Росія. Фактично всі 90 хвилин дискусії були присвячені питанням, які сьогодні найбільше хвилюють американців — економіці, податкам, охороні здоров'я, енергетиці, освіті. Втім, порушувалося також питання негативного тону кампаній обох кандидатів — тону, який проявляється як на виборчих вічах, так і в рекламах обох кандидатів.

Модератором був шанований у США журналіст і телеведучий Боб Шіфер. Кандидати фактично погодилися, що Америка нині переживає одну з найбільших після Великої депресії економічних криз. Однак, в чому вони

розійшлися, це в тому, хто в даній ситуації здатний більше зробити для середньої класи американців.

Б. Обама сказав, що його план розрахований допомогти 95 відс. американців за рахунок збільшення податків великим корпораціям, тоді як Дж. МакКейн звинуватив свого суперника у розпалюванні таким підходом класової боротьби.

Крім того, очевидні розходження також виявилися у питанні щодо скорочення податків та іпотечного кредитування. Торкаючись енергетичної проблематики, Б. Обама зробив наголос на потребі розвитку відновлюваних джерел — у той час, як Дж. МакКейн зосередив увагу на ядерній енергетиці та чистих вугільних технологіях.

Дж. МакКейн закликав до нового напрямку у розвитку США і наголошував на своїх розбіжностях щодо деяких аспектів політики Президента Джорджа Буша. Водночас Б. Обама закликав до фундаментальних змін.

Напередодні теледебатів опитування громадської думки у США засвідчували, що Б. Обама набагато випереджав свого суперника-республіканця. (Bi-Bi-Ci, „Голос Америки“)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко відновив роботу ВР та призначив нову дату виборів

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко призупинив дію указу про розпуск парламента для того, щоб дати Верховній Раді можливість ухвалити невідкладні антикризові закони. Після завершення засідання Ради національної безпеки та оборони (РНБО) ввечері у понеділок, 20 жовтня, В. Ющенко заявив, що це необхідно для того, щоб внести зміни до держбюджету на 2008 рік у частині фінансування позачергових виборів, а також для ухвалення антикризових законів. Президент заявив, що РНБО вважає неприйнятними спроби керівництва уряду зірвати позачергові вибори. Також В. Ющенко заявив, що переносить дату позачергових парламентських виборів з 7 грудня на 14 грудня. Як відомо, указом від 9 жовтня вибори були призначені на 7 грудня. В. Ющенко ініціює скорочення бюджетних витрат на утримання державного апарату влади на центральному і місцевому рівнях. („Кореспондент“)

БЮТ знову заблокував Верховну Раду

КИЇВ. — Верховна Рада 21 жовтня зібралася для обговорення термінових антикризових заходів і затвердження відповідних змін до державного бюджету. Голова Арсеній Яценюк відкрив засідання для оголошення консультацій між фракціями з приводу порядку денного. На засіданні провідників фракцій, проте, не було досягнуто компромісу. Пропозиція розглянути першим питання фінансування виборів не отримала достатньої кількості голосів. Голова А. Яценюк залишив залу засідання до розблокування Ради. Голова фракції БЮТ Іван Кириленко назвав причинами блокування трибуни неготовність документів для внесення змін до бюджету. (Bi-Bi-Ci)

Екс-секретар Папи став новим Архієпископом в Україні

ЛЬВІВ. — 47-річний Мечислав Мокжицький, який протягом 11 років працював приватним секретарем Папи Івана Павла II та Бенедикта XVI, є новим Архієпископом-Митрополитом Львівським латинського обряду. У вівторок, 21 жовтня, Бенедикт XVI прийняв відставку 82-річного Митрополита кардинала Мар'яна Яворського, який уже давно набув пенсійного віку. Таким чином митрополичий престол автоматично перейшов до М. Мокжицького, який протягом року був у єпархії офіційним спадкоємцем. Львівська архієпархія налічує близько 150 тис. римо-католиків. Її юрисдикція поширюється на Львівську, Івано-Франківську, Тернопільську і Чернівецьку області. Вона є значно меншою за тамтешню Греко-Католицьку Церкву, що має приблизно 670 тис. парафіян. М. Мокжицький народився у Польщі 29 березня 1961 року, здобув освіту в Католицькому університеті в Любліні, а сан священника отримав у 1987 році з рук М. Яворського, тодішнього керівника римо-католицької громади Львова. („Німецька хвиля“)

ЧФ може вийти з України 2017 року

МОСКВА. — Російський віцепрем'єр Сергій Іванов сказав 19 жовтня, що Росія виведе Чорноморську флоту з Севастополя 2017 року у разі, якщо український уряд не подождить оренду бази. Він підкреслив, що Росія намагатиметься поновити оренду, але виведе свою флоту у разі, як їй це не вдасться. Такий крок викличе обурення російських націоналістів, які вважають Севастополь частиною Росії. Висловлюються побоювання, що порт може стати точкою займання у вже натягнутих стосунках між Росією й Заходом. С. Іванов відкинув будь-які закиди про можливість територіальних претензій до України, назвавши їх пропагандою в стилі холодної війни. Попри замирливий тон на тлі намагань Росії відбудувати стосунки зі Заходом після конфлікту в Грузії, С. Іванов твердо захищав дії Росії і різко критикує розширення НАТО на схід. Він також відкинув заяви Америки, що планований нею ракетний щит в Європі має на меті захистити від Ірану та Північної Кореї. Він сказав, що Росія розглядає щит, який розміщуватиметься у Польщі та Чехії, як загрозу для себе. С. Іванов застеріг, що Росія відреагує військовими діями у разі, як ці пляни буде втілено. (Bi-Bi-Ci)

В оцінюванні успішних країн Україна — на 68-ій позиції

ВАШІНГТОН. — Американське незалежне агентство оцінювань „Legatum Institute“ назвало новий список успішних країн. З 104 позицій Україна опинилася на 68-ій. Індекс успішності вираховували за 44 показниками, основні з яких: конкурентоздатність, охорона здоров'я і навколишнього середовища, сімейні і релігійні цінності. За економічними показниками Україна потрапила у найвищу частину оцінювання. Однак, її загальні позиції значно погіршили показники якості життя. Як наслідок — лише 68 позиція. Експерт проекту Раян Стрітер пояснив: „Для України є небагато хороших новин і небагато поганих. Хороші показники має ринкове зростання, краща якість освіти. Але досить погані загальні показники якості життя: проблеми з охороною здоров'я, захистом навколишнього середовища, плюс низька ефективність державного управління“. Дуже негативно на висліді України вплинула нездатність системи охорони здоров'я впоратися зі стрімким поширенням ВІЛ-інфекції. Цей чинник пов'язують з недостатнім фінансуванням медичної інфраструктури. Тим часом епідемія ВІЛ/СНІД стає все більшим соціальним тягарем для країни. Серед європейських країн Україна займає одне з останніх місць в оцінюванні. Кращі, ніж у України, позиції в оцінюванні мають Казахстан і Росія — відповідно 56 і 57 місця. На 10 позицій нижче України було оцінено позиції Білорусі і Молдови. Найбільш позитивно американські експерти оцінюють українську якість освіти (+9 балів),

підприємницьку привабливість країни, а також порівняно невисокі показники безробіття. Водночас перше місце в оцінюванні зайняла Австралія. Далі йдуть Австрія і Фінляндія, Німеччина, Сінгапур і США. Останні у списку Ємен і африканські країни Замбія і Зімбабве. Найбільш стрімко за останні п'ять років розвивалися такі країни, як Ірландія, Хорватія, Португалія і Китай. У 2008 році потужний стрибок здійснили Словаччина, Румунія і Болгарія, які недавно вступили в Євросоюз. (Інститут Масової Інформації)

Збігнєв Бжезінський — про скептицизм Заходу і Україну

ВАШІНГТОН. — Відомий американський політолог Збігнєв Бжезінський 20 жовтня заявив, що членство в НАТО може стати активним питанням в Україні лише тоді, коли українське населення буде чітко підтримувати такий вступ. Він зазначив, що українська громадська думка більш схильється до членства України в Європейському союзі, а не в НАТО, що, за його словами, виправдано й доречно. Колишній радник президента США з питань національної безпеки назвав умови, за яких, на його погляд, Україна може розраховувати на приєднання до Пляну дій щодо членства в НАТО в найближчому майбутньому. Серед них — політична стабільність, зовнішньополітична визначеність й підтримка такого кроку з боку населення. З. Бжезінський також вважає, що поки українці не визначаться, хочуть вони бути в НАТО чи ні, доти й „на Заході буде присутній скептицизм з приводу того, бажано чи ні залучати Україну до процесу членства в НАТО“. (Bi-Bi-Ci)

Головний університет країни обрав нового ректора

КИЇВ. — У Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка відбулися вибори ректора. Вчена рада і трудовий колектив найбільшою кількістю голосів — 170 віддала перевагу директорові Інституту міжнародних взаємин Леонідові Губерському, який з травня цього року виконував обов'язки ректора. Кандидатів на посаду було четверо — Л. Губерський, колишній ректор Віктор Скопенко, колишній декан фізичного факультету університету Леонід Булавін і професор хемічного факультету Олександр Голуб. Тепер, як йдеться в повідомленні, міністерство освіти і науки України має подати його кандидатуру на затвердження Президентові. (Укрінформ)

У бронзі повернулась до „Ля Скаля“ С. Крушельницька

ЛЬВІВ — „Український соловейко“ Соломія Крушельницька повернулась до театру, де зазнала найбільшого тріумфу, і де залишила про себе не тільки захоплені спогади, але й частину своєї душі. В музеї знаменитої мілянської опери „Ля Скаля“ встановлено скульптурний портрет видатної української співачки. Бронзове погруддя зайняло місце у головній залі — між портретами італійського компо-

зитор Руджеро Леонкавальо та італійського тенора Енріко Карузо. Як зазначив 15 жовтня директор Львівського оперного театру Тадей Едер, цієї події львів'яни чекали три роки. Рівно стільки тривали перемовини і з італійцями, і з доморощеними чиновниками. За словами директора „Ля Скалі“ Ренато Гаравальї, це перша праця, яку взяли в музей за останні 20 років. А про незгасну любов співучої італійської нації до української примадонни свідчить черга до музею, щоб віддати шану співачці. Італійці дали також дозвіл поставити копію погруддя С. Крушельницької і в самому театрі „Ля Скаля“. Погруддя виготовив львівський скульптор Ярослав Скакун. (Укрінформ)

Російська націонал-більшовичка стала біженцем в Україні

КИЇВ. — Рішенням Державного Комітету України у справах національностей і релігій надано статус біженця в Україні російській опозиціонерці Ганні Плосконосовій, повідомили 21 жовтня в прес-службі Вінницької правозахисної групи. При цьому в прес-службі нагадали, що раніше статус біженця одержали ще двоє росіян, інтереси яких представляла Вінницька правозахисна група — вони також є членами забороненої в Російській Федерації організації „Націонал-більшовицька партія РФ“. Учасниця опозиційних демонстрацій, член Націонал-більшовицької партії Г. Плосконосова попросила політичного притулку в Україні в березні. Своє рішення 20-річна студентка Тульського державного університету пояснила тим, що в Росії вона є фігурантом двох зфабрикованих кримінальних справ. (УНІАН)

Помер автор пісні „Степом, степом“ Микола Негода

ЧЕРКАСИ. — У ніч на 11 вересня на 81 році життя помер український поет і прозаїк Микола Негода. Він народився 9 січня 1928 року у селі Бузукові Черкаського району, автор багатьох віршів, пісень, прозових творів. Вершиною творчості М. Негоди став твір „Степом, степом“, який поклав на музику композитор Анатолій Пашкевич. На слова М. Негоди написано чимало й інших відомих пісень — „Летять білі чайки“, „Земле моя, земле“, „Над коліскою сина“, „За полем розлогим“, „Тоне море неозоре“, „Чигиринська дума“, „Діброва зелена“ та інші. Церемонія прощання з М. Негодою відбулася 12 вересня в Черкаській обласній філармонії. Поховали поета на центральній галереї міського кладовища поряд з відомими людьми Черкащини. („Газета по українськи“)

У Дрогобичі зміцнять береги Тисьмениці

ДРОГОБИЧ. — Відповідно до пляну протиповінних заходів до кінця року плянується укріпити береги ріки Тисьмениці. Одночасно в місті почнуть очищення русла ріки Серет. У липні цього року під час повенів в мікрорайоні Млинки Тисьмениця була вийшла з берегів, внаслідок чого були підтоплені житлові будинки, пошкоджено газопровід. (ЗІК)

Нові господарі Мукачівського замку

Перлина Закарпаття – Мукачівський замок „Паланок“.

КИЇВ. – Газета „Дзеркало тижня“ повідомила, що 9 жовтня Мукачівська міська рада на своїй позачерговій сесії зробила керівникові Секретаріату Президента Вікторові Балозі царський подарунок: віддала в довготривалу оренду одну з найкоштовніших перлин Закарпаття – Мукачівський замок „Паланок“.

Фортеця, пише газета, шляхом нехитрих маніпуляцій дісталася вихідцеві з села Завидова на 46 років. Це – один з найкрасивіших замків Центральної Європи, яскрава примітність західної України.

Першу спробу заволодіти замком В. Балоба здійснив у січні 2003 року, коли депутатам Мукачівської міської ради роздали проект рішення про надання замку в 49-річну оренду товариству з обмеженою відповідальністю „Старовинний замок“, директором якого був Іван Балоба – молодший брат В. Балоби, перший заступник губернатора області. Однак, питання тоді так і не поставили на голосування. З тих пір на місце директора замку поставили Дмитра Гаваші, кума В. Балоби.

Перед розглядом питання в міській раді депутати від трьох партій на знак протесту вийшли з зали, проте рішення біло прийнято.

Міська рада віддала замок в оренду товариству з обмеженою відповідальністю „Високий замок“, яке планує облаштувати тут готельно-ресторанний комплекс.

Товариство заснували Оксана Балоба – дружина В. Балоби, Марина Петювка – дружина двоюрідного брата В. Балоби, Мирослава Токар – дружина голови Мукачівської районної адміністрації. Останні роки товариство взагалі не платило податків, оскільки не отримувало жодних прибутків.

Депутат Верховної Ради від блоку „Наша Україна-Народна самооборона“ Геннадій Москаль заявив, що „Високий замок“ орендував Мукачівський замок за 5,000 грн. з порушенням процедури для облаштування готельно-ресторанного комплексу. Він просить прем'єр-міністра Юлію Тимошенко і Генерального прокурора Олександра Медведька перевірити законність оренди замку. („Дзеркало тижня“)

Менші кризи...

(Закінчення зі стор. 1)

Тому на запрошення Ю. Тимошенко зібратися всім керівникам фракцій, щоб практично створити згадану коаліцію, не прийшли не лише „регіонали“ і литвинівці, але й навіть голова Верховної Ради Арсеній Яценюк.

Президент Віктор Ющенко не сприйняв ідеї Ю. Тимошенко, сказавши, що для подолання кризи не потрібно ніяких штучних утворень – для цього існує значно легітиміший та професійніший орган – Рада національної безпеки і оборони (РНБО).

Тоді ж, у середу, відкриваючи засідання РНБО, В. Ющенко підкреслив, що світова криза безпосередньо заторгне й Україну, тому Рада національної безпеки і оборони зобов'язана подати урядові для практичного втілення ефективний пакет пропозицій.

Але в такому реагуванні Президента знов таки виразно відчувається протистояння з урядом, адже за нормальної ситуації все ж уряд, а не РНБО, керує економікою. Іншими словами, об'єднання зусиль для подолання фінансової і політичної кризи, швидше за все, неможливе.

Антикризові ініціативи, сказав в інтерв'ю для Радіо „Свобода“ відомий політолог Кость Бондаренко, „фактично звелися до чергового етапу боротьби між Президентом і прем'єром“.

Що це так, а не інакше, засвідчила заява В. Ющенка після засідання

РНБО: „Я не вважаю гідним для керівництва уряду, що маніпулює думкою людей, зриває вибори... Це спекуляції. У мене вистачить нервів вислухати все це – і обіцянки, і образи – часу немає тільки в України. У рамках Конституції і моїх повноважень, з відповідальністю перед усіма співвітчизниками, беру ситуацію під свій жорсткий контроль“, – сказав Президент України.

Але далі в цій його заяві знайшлося місце для пом'якшеного варіанту розвитку подій: він підписав новий указ – про перенесення позачергових виборів з 7 на 14 грудня для того, щоб Верховна Рада встигла узаконити низку антикризових рішень, які от-от має запропонувати РНБО, а заодно – проголосувати за зміни до державного бюджету і за законопроекти щодо стабілізаційного фонду та гарантування грошових вкладів населення.

На цей новий указ Ю. Тимошенко негайно відповіла новим „ні“: мовля, виборів не буде й 14 грудня. Цю її певність коментатори пояснюють в один спосіб: зірвати вибори прем'єр може, лише вступивши у змову з Партією Регіонів.

Отже, від наступних днів тяжко очікувати чогось іншого, ніж оце безглузде перетягання „ковдри“ між Президентом і прем'єр-міністром.

А тим часом над полем битви кружляють „регіональні“ чорні круки, чигаючи на легку здобич.

Помер Василь Тершаковець (1938-2008)

17 жовтня у Мільбурні, Нью-Джерсі, помер колишній головний редактор „Свободи“ Василь Тершаковець.

В. Тершаковець народився 24 липня 1938 року у Львові, в кінці Другої світової війни виїхав до Німеччини, де у 18 років вступив до Пласту і був активним його членом впродовж багатьох років в курені „Лісові чорти“.

У США багато років був учителем Шкіл українознавства, солістом хору „Думка“ і співаком в хорі церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью-Джерсі.

У 1979 році рішенням Головного уряду Українського Народного Союзу, після відходу на пенсію головного редактора Антона Драгана, був призначений головним редактором „Свободи“, але за станом здоров'я був змушений залишити працю в редакції. На зміну йому прийшов Зенон Сниклик.

Адміністрація видавництва УНСО, редакція тижневика

Св. п. Василь Тершаковець

„Свобода“ глибоко сумують з приводу смерті свого колеги і висловлюють щире співчуття його дружині Марії, донькам Ані і Зезі, братові Остапові з родиною.

3 приводу заборони в Росії проведення акції „Незгасима свічка“

3 заяви Об'єднання українців Росії

У 2008 році українці цілого світу проводять акцію „Незгасима свічка“, маршрут якої прямує крізь всі країни, де живуть українці. 8 жовтня естафета „Незгасимої свічки“ прибула з Казахстану в Росію, де українці складають одну з найчисельніших груп населення, де ще є живі свідки Голодомору.

Об'єднання українців Росії, Федеральна національно-культурна автономія українців Росії, регіональні українські організації заздалегідь провели велику організаційну та змістовну роботу з підготування вечорів-реквіємів, скорботної ходи, поминальних богослужінь тощо. Всі ці заходи не мали ніякого політичного забарвлення, а ставили метою лише одне – вшанувати пам'ять мільйонів українців, які стали заручниками злочинного сталінського режиму.

На жаль, органи влади стали на шлях заборони заходів, тиску на українські громади та їхніх

керівників. Російська Православна Церква відмовилася від проведення поминальних богослужінь.

Незважаючи на перепони, українські організації Москви та Санкт-Петербургу провели великі вечори пам'яті жертв Голодомору, разом з українцями світу приєдналися до цієї символічної акції.

Об'єднання українців Росії та Федеральна національно-культурна автономія українців Росії висловлюють жаль і нерозуміння з приводу дій російської влади, які практично унеможливили проведення в регіонах Росії акції „Незгасима свічка“.

Правління Об'єднання українців Росії, Правління Федеральної національно-культурної автономії українців Росії

Москва,
17 жовтня 2008 року

3 заяви Світового Конгресу Українців

Російська Федерація (РФ) обмежує право українців Росії проводити заходи в рамках міжнародної акції „Незгасима свічка“ на вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років, яку проводить Українська держава спільно зі Світовим Конгресом Українців (СКУ). Міжнародна акція „Незгасима свічка“ уже відбулася у 29 країнах світу. Напередодні акції в Росії, 6 жовтня, Посольство України в РФ отримало ноту від Міністерства закордонних справ РФ, в якій російська сторона вимагає проведення запланованих заходів „у

відповідності до позиції РФ“ або скасування акції взагалі.

СКУ засуджує дії російської влади, яка обмежує право вільно вшанувати пам'ять мільйонів жертв геноциду українського народу у 1932-1933 роках, що є порушенням людських прав. СКУ підтримує українську громаду в Росії та закликає свої складові організації звертатися до міністерств закордонних справ своїх країн, щоб засудити обмеження прав людини у Росії та посилати листи протесту до Посольств РФ.

За Світовий Конгрес Українців
Євген Чолій, президент
Стефан Романів, генеральний секретар
10 жовтня 2008 року

2 листопада – перехід на зимовий час

Перехід на зимовий відлік часу буде здійснено у США о 2-ій год. ранку 2 листопада. Стрілки годинників треба буде перевести на годину назад.

АМЕРИКА І СВІТ

Індія запустила непілотований корабель на Місяць

НЮ-ДЕЛІ, Індія. — Індійський прем'єр-міністр Манмоган Сінг після першого в Індії запуску непілотованого корабля на Місяць сказав 22 жовтня, що країна пишається досягненнями своїх учених. Непілотований корабель „Чандраян-1“ було запущено у затягнуте хмарами небо з бази на південному сході країни. Він пробуде на орбіті два роки і надішле космічний апарат на поверхню Місяця. Одне з його завдань – знайти речовину Гелій-3, яка рідко зустрічається на Землі і яка може бути цінним джерелом атомної енергії у майбутньому. Запуск вивів Індію на рівень Китаю і Японії, які також є учасниками азійських космічних перегонів. Кореспонденти кажуть, що запуск непілотованого корабля викликав хвилю патріотичних емоцій в індійській пресі. Втім, дехто піддає сумніву доцільність величезних витрат на цю космічну програму в країні, де сотні мільйонів людей живуть у злиднях. (Bi-Bi-Ci)

Європейський союз вирішив перебудувати капіталізм

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Амбітний антикризовий план, розроблений декілька днів тому європейськими фінансистами, підтримали всі провідники Європейського союзу (ЕС). Ця директива затверджена 17 жовтня на зустрічі ЕС у Брюселі. Голови держав та урядів також закликали до реформування всієї капіталістичної системи Євросоюзу і світу. Головним нововведенням до правил гри на світовому ринку фінансів має стати міжнародний нагляд за банками та система раннього попередження про можливі кризові ситуації. Учасники зустрічі не оминули й європейської економіки та кліматичних змін. Проте перенесли на пізніше розгляд питання взаємин з Москвою. Зустріч Євросоюзу, що відбулася під французьким головуванням, заклікала до проведення нового „Бретон Вудсу“. Бретон Вудс – це назва американського міста, де у 1944 році на конференції було започатковано нинішню світову систему фінансів та Міжнародний валютний фонд. Всі провідники ЕС виступили за невідкладне скликання міжнародної зустрічі, щоб обговорити завдання перебудови глобального капіталізму. Реформи мають початися зі створення системи нагляду за банками й закінчуватися новими нормами кредитування та переглядом платень керівників фінансових установ, – зазначили провідники Євросоюзу. (Радіо „Свобода“)

Вийшла збірка творів Шевченка латиською мовою

РИГА, Латвія. — У Латвії вперше за часи незалежності вийшла друком збірка перекладів творів Тараса Шевченка латиською мовою. У презентації цього видання, що відбулася 17 жовтня в Посольстві України в Ризі, взяли участь латиські поети, перекладачі яких включені до нової збірки „Доля“. Нове видання займе почесне місце в латвійських бібліотеках і стане допоміжним навчальним

посібником для учнів Ризької української школи та інших навчальних закладів Латвії. Один з упорядників збірки, відомий латиський поет Імантс Аузиньш, переклади якого також є в новому виданні, ствердив, що у часи репресій твори Т. Шевченка надихали латвійців, давали їм наснагу пережити труднощі. Мало кому з поетів, художників іншого народу латиські літератори присвячували таку кількість віршів, есеїв та роздумів, як Т. Шевченкові. „Нова збірка перекладів творів Т. Шевченка була потрібна Латвії. Це був наш борг з часів Відродження. Ми збирались надрукувати книгу ще у 1980-их роках. Однак, потім наступили інші часи, і усе загальмувалося. Збірка потрібна, тому що приблизно 50 років не видавались твори Т. Шевченка латиською мовою. Були публікації в пресі, але нової книги не було. А вона була потрібна“, – вважає І. Аузиньш. (Радіо „Свобода“)

Економіка Китаю і надалі сповільнюється

ПЕКІН. — Статистика у Китаї засвідчує, що темпи економічного зростання країни сповільнюються вже три квартали поспіль – на тлі стурбованості, що китайська економіка може різко впасти. Національне бюро статистики повідомило 20 жовтня, що упродовж трьох місяців до вересня економіка Китаю зростала на рівні 9 відс., що є найнижчим показником за минулі п'ять років. У попередньому кварталі зростання становило 10.1 відс. Урядовий речник Лі Сіючао сказав, що наслідки міжнародної глобальної кризи виявилися більшими, ніж очікувалося. Криза призвела до стрімкого падіння експортних замовлень, а споживачі почали менше витратити. (Bi-Bi-Ci)

Республіканець Колін Павел підтримав Барака Обаму

ВАШІНГТОН. — Колишній Держсекретар США Колін Павел, перший на цій посаді в уряді Президента Джорджа Буша, 19 жовтня підтримав на виборах демократа Барака Обаму. Надавши перевагу Б. Обамі над однопартійцем Джоном МакКейном, він сказав, що Б. Обама має здатність надихати. К. Павел вважає, що всі американці, а не лише американці африканського походження, пишалися б у разі перемоги Б. Обами у змаганні за посаду в Білому Домі. За його словами, і Дж. МакКейн і Б. Обама мають навички для керівництва країною, але Б. Обама, на думку К. Павела, краще підготовлений для подолання нинішньої економічної кризи. К. Павел також скритикував кампанію своєї Республіканської партії, звинувативши її в негативності. К. Павел скритикував обрання Сари Пейлін як кандидата у віцепрезиденти від республіканців. Підтримка К. Павела допоможе переконати деяких виборців, які досі не визначилися, що Б. Обама можна довірити командування збройними силами. Дж. МакКейн сказав, що не здивований рішенням свого „давнього друга“, і зауважив, що має підтримку інших колишніх Держсекретарів-

республіканців, зокрема Генрі Кісінджера та Джеймса Бейкера. Тим часом активісти кампанії Б. Обами повідомили, що у вересні зібрали рекордну місячну суму понад 150 млн. дол. на агітаційні потреби. Загалом демократи мають понад 600 млн. дол., що набагато більше від коштів, які мають республіканці, які вирішили не виходити за межі державного фінансування. (Bi-Bi-Ci)

Переговори між Росією та Грузією „провалились“

ЖЕНЕВА. — Грузинські офіційні представники 15 жовтня повідомили, що переговори між Росією та Грузією щодо нещодавнього військового конфлікту „провалились“. Вони заявили, що російські представники не прийшли на відкриття переговорів, які відбувались у Женеві за посередництва ООН та Європейського союзу (ЕС). Головною темою переговорів мала бути безпека на Кавказі після п'ятиденного конфлікту щодо Південної Осетії. Той факт, що до справи було залучено і ООН, і Євросоюз, і Організацію безпеки і співробітництва в Європі, що є першим прикладом співпраці цих трьох установ, засвідчує усю серйозність, з якою міжнародна спільнота ставиться до цього конфлікту. (Bi-Bi-Ci)

Секретар Департаменту фінансів США визнав помилки

ВАШІНГТОН. — Секретар Департаменту фінансів Генрі Полсон 16 жовтня висловив жаль з приводу помилок, які передували кризі на фінансовому ринку країни. Його заява прозвучала у час, коли виробництво в країні суттєво зменшилось. Ця новина призвела до чергової паніки на Вол-Стріті. Єдине, що стабільне сьогодні на фінансових ринках, – це постійні стрибки цін на акції. Втім, на жаль, ці стрибки відбуваються в обидві сторони. Якщо у середу, 15 жовтня, індекс на нью-йоркській біржі зробив чергове історичне падіння, 16 жовтня вранці американські ринки демонстрували зростання вартості цінних паперів. Цьому сприяла новина про менший рівень інфляції, ніж очікувалось. Однак, вже за кілька годин ціни знову пішли вниз. Причина чергового падіння цін на акції – звіт уряду, згідно з яким у вересні роздрібна торгівля впала на понад 1 відс. Це найбільше зменшення активності покупців за останні три роки. Місцеві уряди вже відчувають на собі економічні негаразди і готуються до бюджетних скорочень. Єдине позитивне у ситуації, що склалася, – падіння цін на бензину. Ціни на нафту впали до 70 дол. за барель, і ціни на бензину у США за тиждень зменшились на 8-10 центів за літру. Однак, впевненість споживача в економіці падає, і люди просто не купують товарів широкого вжитку, потрібних для оздоровлення економіки. За словами знавців, якщо американці не повірять у стабільність економіки, різдвяно-новорічний сезон може бути дуже повільним. Саме в цю пору року крамниці продають найбільше товару, на сотні млрд. дол., що дає поштовх економіці країни. („Голос Америки“)

В. Путін переграв Захід у Центральній Азії

ВАШІНГТОН. — Росія домоглася переваги над Заходом в енергетиці Центральної Азії завдяки успішній „особистій дипломатії“ російського прем'єра Володимира Путіна, вважає впливовий сенатор Ричард Лугар. „Прем'єр-міністр В. Путін здійснює візити в регіон кілька разів щороку, і його особиста дипломатія є критично важливою для успіху Росії. Провідники НАТО і Європейського союзу не виділили часу, енергії й політичного капіталу, необхідних для закріплення взаємин Заходу з цим регіоном“, – говориться в розповсюдженному в четвер, 16 жовтня, у Вашингтоні тексті виступу сенатора в Національному оборонному університеті. Підкресливши необхідність диверсифікованості постачання нафти й природного газу в Європу з Центральної Азії для протидії „енергетичної монополії“ Росії, Р. Лугар нагадав, що Казахстан і Туркменія мають у розпорядженні „більші резерви енергії“, які „можуть зіграти ключову роль в європейських зусиллях щодо диверсифікованості“. Як повідомив американський сенатор, провідники урядів Туркменістану й Казахстану хочуть розширити діалог зі Заходом, але тим часом підписали недавно великомасштабні угоди з Москвою про продаж Росії нафти й газу для постачання на європейські ринки. За його словами, „ці угоди були частково реакцією на провал Заходу в забезпеченні альтернатив і у взаєминах з провідниками в цьому регіоні“. У зв'язку з цим Р. Лугар покритикував Захід, назвавши політику в Центральній Азії „провалом у протидії енергетичній стратегії Росії“. Нагадаємо, недавно Держсекретар США Кондоліза Райс заявила, що Москва не має жодного права включати Казахстан у якусь особливу „зону впливу“. („Кореспондент“)

Діти хворіють після вживання молока з мелаїном

ПЕКІН. — У китайських лікарнях досі знаходяться 5,824 дітей, у яких внаслідок годування їх молочними сумішами виробництва компанії „Саньлу“, що містили мелаїн, розвинулася нирковокама'я хвороба. Стан шесті дітей оцінюється як важкий. Такі дані розповсюдило 16 жовтня Міністерство охорони здоров'я Китайської народної республіки. Вже виписано з лікарень 43,603 дитини. Однак, 15 жовтня в лікарні привезено ще 203 дітей. Смертельних випадків у вересні-жовтні не занотовано. У країні тим часом продовжуються перевірки всієї молочної продукції. Влада одночасно вживає заходів по наданню допомоги виробникам, що терплять збитки в зв'язку з мелаїновим скандалом і зниженням попиту на їх продукцію. Уряд виділив 300 млн. юанів (44 млн. дол. США) на допомогу молочникам. Фармерам Внутрішньої Монголії, що є провідним з виробництва молока, виділено 26.4 млн. дол. субсидій у зв'язку з тим, що їм довелося просто виливати молоко через різке падіння попиту на нього на внутрішньому ринку. (Укрінформ)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Фундація, яка дивиться вперед

Р. Л. Хом'як

ВАШІНГТОН. – На початку 1980-их років подружжя Омелян і Тетяна Антоновичі з Вашингтону створили добродійну фундацію, яка мала сприяти – коротко кажучи – „нашій справі“. Протягом десятиліть вони провадили цей свій захід для добра України й українців.

Нині обидвоє фундаторів відійшли у вічність, але заснована і проваджувана ними Фундація продовжує діяти під керівництвом трьох директорів, яких вибрали фундатори. Це д-р Ігор Воевідка, який живе в Неваді, адвокат Роман Слоневський з Вірджинії і д-р Андрій Левицький з Чикаго. Днями вони оголосили чергових лавреатів Фундації Антоновичів: д-ра медицини Павла Джуля з Дітройту і проф. Григорія Грабовича з Гарвардського університету.

„Від перших років своєї діяльності Фундація, як і її творці, діяла відкрито та при кожній нагоді намагалась посилити ці малі мостики між Україною та зовнішнім світом, – розповідає д-р І. Воевідка. – Підтримкою наукових праць та літературних творів Фундація не тільки поширювала, але й поглиблювала знання та розуміння українознавчих тем та предметів. При першій нагоді Фундація розвинула широку діяльність у вільній Україні, підтримуючи розвиток таких чільних інституцій, як Києво-Могилянська академія в Києві та Національна бібліотека ім. Василя Стефаника у Львові“.

Протягом понад чверть сторіччя Фундація Антоновичів нагородила 54 науковців, письменників і одну газету (київську „Літературну Україну“). Лавреатів рекомендує окреме журі, членами якого є чільні науковці у Сполучених Штатах і в Україні. Журі висуває кандидатів, які в особливий спосіб протязі останнього року чи двох досягнули цілей, для яких була створена фундація.

Д-р Марта Богачевська-Хом'як, яка тепер очолює журі, каже, що члени керуються статутом з 1981 року, на підставі якого фундація була чартерована у штаті Мериленд: „Фундація ім. Омеляна і Тетяни Антоновичів має на меті активно підтримувати вивчення культури України, включаючи літературу, історію, релігію й інші гуманітарні предмети; нагороджувати осіб у цих ділянках; заохочувати ближче порозуміння між американським та українським народами, а також між американцями українського походження та іншими етнічними групами у США“.

Обидва лавреати відзначились у видавничих справах, хоч їхні перші професії дуже різні. Д-р П. Джуль –

лікар, спеціаліст з отолярингології – народився на Тернопільщині, почав студії медицини у Львові під час Другої світової війни, продовжував їх в Австрії і, поселившись у Дітройті, мусів нострифікувати свій австрійський диплом, щоб бути визнаним лікарем в Америці. На початку 1950-их років він відкрив приватну лікарську практику і в той же час, протягом 35 років, працював головним редактором „Лікарського вісника“, якого видає Українське лікарське товариство Північної Америки. Він також видавав українсько-англійські медичні словники, редагував українське видання „Атласу анатомії людини“ Нетера, яке вийшло у Львові, та є співавтором „Англо-українського словника медичних термінів“, який вийшов в Одесі, та був головним редактором українсько-англійського ілюстрованого словника Дорланда.

Проф. Г. Грабович, який очолює катедру Української літератури ім. Дмитра Чижевського у Гарвардському університеті, народився у Кракові. Його наукова кар'єра побудована в американських університетах першої ліги – це Єйль і Гарвард – і він працює редактором наукових видань Гарвардського університету з україністики. Коли Україна стала самостійною, він організував міжнародну асоціацію українців, а в 1997 році заснував журнал „Критика“ який виходить у Києві, але якого автори і читачі живуть в різних країнах.

Д-р Г. Грабович є головним редактором журналу. Міжнародна асоціація українців і журнал „Критика“ мають на меті підносити рівень наукового спілкування України з рештою світу.

Таким чином, обидва цьогорічні лавреати Фундації Антоновичів включили своїх колег в Україні у міжнародний вир – щось, що не вміщувалось у пляни советської імперії; вона навіть перечила цьому. Саме такий діяльності фундатори бажали сприяти.

В Долині на Івано-Франківщині, де народився О. Антонович, є музей Бойківщини і пам'ятник на майдані Січових Стрільців. На пам'ятнику – не трафаретний напис „Борцям за волю України“ (їх вже по всьому світі чимало), ні, в Долині на високому пам'ятнику написано: „Борцям за Українську Державу – 1988-1991“. І музей, і пам'ятник збудовані за гроші покійних О. й Т. Антоновичів. Фундатори дивились на Україну крупним пляном, і їхня фундація продовжує цей підхід.

Церемонія надання нагород Фундації Антоновичів останніми роками відбувалась у Києві і Львові. Цього року, 8 листопада, вона знову відбудеться в Нью-Йорку.

Трипупенко-Бродвел мала вже придбані квитки, в останню хвилину відмовилася від лету до Москви на знак протесту проти російської агресії на Кавказі. Її мама в листі до редакції писала: „Ми, батьки наших дітей, які чули, які знали, що ми любили й любимо Богом нам дану українську мову, не чванимося, що ми „двомовні“. Ми ніколи не гнулися перед російськомовними людьми. Мій св. п. батько казав мені: „Немає мови – немає держави“.

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Юристи переконані: Голодомор 1932-1933 років був геноцидом

25-26 вересня у столиці України відбулася конференція, присвячена юридичному оцінюванню обставин Голодомору в Україні 1932-1933 років. Серед інших фахівців, на ній з доповіддю „Міжнародна юридична відповідальність за геноцид: справедливості у судах“ виступив Богдан А. Футей – суддя Федерального суду претензій США, активний учасник різних програм з верховенства права і демократизації в Україні, радник Робочої групи підготування Конституції України, прийнятої 28 червня 1996 року. Суддя Б. Футей – професор Українського Вільного Університету у Мюнхені, також читає лекції на юридичному факультеті Національного університету „Києво-Могилянська академія“. Нижче вміщуємо ти частину його доповіді, котра стосується юридичного визначення терміну „геноцид“.

У світлі еволюції визначення „геноциду“, за Конвенцією про геноцид, та кримінального переслідування за акти геноциду перед різноманітними міжнародними та національними судовими трибуналами, Голодомор 1932-1933 років в Україні був актом геноциду і має бути визнаний як такий. Д-р Джеймс Мейс, директор Комісії США з питань голоду в Україні, доповів Конгресові США у 1988 році, що „у 1932-1933 роках Йосип Сталін та його оточення вчинили геноцид над українцями“. Більшість членів Міжнародної Комісії з розслідування обставин голоду в Україні 1932-1933 років, заснованої Світовим Конгресом Вільних Українців (СКВУ), не змогли дійти висновку, що голод був геноцидом, однак, „вважали вірогідним, що під час Голодомору були присутні складові елементи геноциду“. Комісія помирливо відмовилась визнавати Голодомор геноцидом – на тій підставі, що голод відбувся до прийняття Конвенції про геноцид, а тому Комісія мотивувала, що він стався до того, як геноцид було визнано злочинном.

На висновок Комісії вплинули три основні чинники: по-перше, Комісія не мала доступу до багатьох радянських документів; по-друге, жоден з радянських свідків не давав свідчення перед Комісією; і по-третє, Комісії було невідомо про існування Конвенції про термін давності, внаслідок чого вона неправильно розтлумачила можливість зворотної дії Конвенції про геноцид щодо голоду в Україні. Нині, завдяки розкриттю архівів Служби безпеки України (СБУ), існує багато документів, які свідчать про існування наміру, згідно з вимогами Конвенції про геноцид. Ці додаткові докази, разом з визнанням того, що Конвенція про геноцид має ретроактивну дію, приводять до висновку, що Голодомор справді був актом геноциду.

На сьогодні існують достатні докази, які свідчать про геноцид як свідомий плян радянської влади. Рафаель Лемкін характеризує радянський наступ на Україну як „систематичний“, що відбувався одночасно за трьома напрямками – наступ на українську інтелігенцію, на Українську Православну Церкву і на українське селянство. Він стверджує, що радянський діяч Косіор „азначив в „Ізвестіях“ від 2 грудня 1933 року, що „головну небезпеку становить український націоналізм“, і що для подолання цього націоналізму, для створення шокууючої уніфікованості Радянської держави і було принесено в жертву українське селянство“.

Так само, проф. Роман Сербин

висував аргумент, що Голодомор в Україні був спрямований на групу, яку можна визначити як „громадянська нація“ – тобто, група, „до складу якої входять усі громадяни відповідної країни, незалежно від їх етнічних, расових чи інших відмінностей, на протилеж „етнічній нації“. Наводячи таке визначення Української нації, проф. Р. Сербин посилається на визначення Комісії експертів під час застосування Конвенції про геноцид до Югославії 1992 року: „Група може існувати на підставі регіонального розміщення ... усі босняки в Сараєво, незалежно від їхньої етнічності чи релігії, можуть складати захищену групу“. Дейвід Маркус розвиває аргументи Р. Лемкіна і проф. Р. Сербина, стверджуючи, що Голодомор переслідував дві цілі: „знищення елементів українського націоналізму, що зароджувався, і знищення куркулів як класу“.

Немає жодних сумнівів у тому, що дії радянської влади зі створення голоду в Україні являли собою геноцид – відповідно до Конвенції про геноцид. Цифри практично говорять самі за себе, пише Д. Маркус, за час голоду „Україна втратила близько 3 млн. існуючого населення, а також ще принаймні 3 млн. природного приросту населення“ – майже 10 відс. від її населення. „У той же час і за тих же умов життя сусідні з Україною народи спромоглися збільшити кількість свого населення: росіяни – на 28 відс., а білоруси – на 11.2 відс.“. Досі немає точного обчислення числа жертв, що загинули під час Голодомору; проте, за найновішими даними, ця кількість сягає від 7 млн. до 10 млн. осіб. Крім цього, проф. Р. Сербин відзначив, що кожен з п'яти активів, визначених Конвенцією, „може бути задокументований з досвіду України“.

Д. Маркус кваліфікує події ще точніше, а саме: голодомор підпадає під категорію „навмисного створення для будь-якої групи таких життєвих умов, які розраховані на її повне чи часткове фізичне знищення“. Важливе значення для визначення такої категорії має той факт, що українцям заборонялося виїздити за межі України у пошуках їжі, а також те, що під час голоду було заборонено імпортувати продукти харчування в Україну.

Р. Лемкін також вказує на фрагментацію українського народу через дії радянської влади, спрямовані на руйнування етнічної єдності українців „ шляхом переселення до України представників інших народів і розселення українців по території Східної Європи“. Крім цього, Національна

(Закінчення на стор. 18)

Уточнення

У листі Євдокії Трипупенко з Філадельфії „Приклад, гідний до наслідування“ (ч. 38) повне ім'я та прізвище її дочки має бути Оля Трипупенко-Бродвел. Вона мала летіти до Стамбулу, Туреччина, як інструктор з комп'ютерної технології, але її лекції несподівано перенесли до Москви саме тоді, коли стався напад Росії на Грузію.

Незважаючи на те, що О.

Як подолати хабарництво?

Хабарництво, яке чемно називають корупцією, не є суто українською проблемою. Воно поширене у світі. Але у молодій державі, яка ледве почала свою історію, хабарництво особливо шкідливе. Характерною особливістю поширення хабарництва в Україні є безпосередня участь вищих посадових осіб за допомогою своїх представників у формуванні монополій за допомогою адміністративних чинників; лобювання на вищому державному рівні інтересів великого капіталу; тотальний корупційний тиск на учасників малого й середнього підприємництва.

Низький рівень платень державних службовців, залежність певних управлінських дій від окремої посадової особи, переважання в адміністративних процедурах управління персональних, одноособових рішень, недостатня прозорість – ці чинники створили системні умови для збереження й поширення корупції у взаєминах громадян з органами влади.

Становище ускладнюється тим, що хабарниками стають не лише рядові чиновники та їхні безпосередні керівники, а й працівники правоохоронних органів. За даними загальнонаціонального соціологічного опитування, 67 відс. українців вважають, що упродовж 2007 року вони були в тій чи іншій формі безпосередньо втягнуті в корупційні дії через неможливість вільного здійснення права на освіту, медичне обслуговування, підприємницьку діяльність, захист у судах та правоохоронних органах.

Зважаючи на такі загрозливі тенденції, Президент України висунув ряд антикорупційних ініціатив. Він пропонує скасувати юридичну недоторканість депутатів і суддів. В державі не повинно бути касті абсолютно недоторканих осіб, яких неможливо покарати за вчинені ними корупційні правопорушення. Необхідно запровадити щорічне декларування доходів та видатків осіб, які займають посади в органах державної влади, працівників правоохоронних, податкових та митних органів, суддів та членів сімей цих посадовців. У разі подання недостовірних відомостей зазначені особи підлягатимуть негайному звільненню. Настав час відокремити підприємництво від влади. У випадку призначення на державну посаду підприємця, він має публічно передати управління підприємством іншій особі. Треба створити єдиний антикорупційний державний орган для вироблення єдиної політики в державі та здійснення заходів протидії корупції.

У розв'язанні проблеми доброчесності в органах виконавчої влади, виборних органах та органах судової влади головним напрямом повинно бути вдосконалення інституту державної служби за Зразковим кодексом Ради Європи, інших міжнародно-правових актів у цій сфері. В Україні треба провести судову реформу, законодавчо врегулювати процедуру оприлюднення в засобах масової інформації фактів притягнення до відповідальності посадових осіб, політичних діячів, які визнані в судовому порядку винними у хабарництві, а також створити єдиний державний реєстр осіб, які були притягнуті до адміністративної чи кримінальної відповідальності за хабарництво з метою перевірки кандидатів на відповідні посади. Чинне антикорупційне законодавство України необхідно привести у відповідність з світовими стандартами попередження та боротьби з хабарництвом. Громадськості слід надати широкі права щодо участі у заходах протидії корупції. Для цього потрібно комплексно врегулювати питання щодо можливості віднесення лише дуже обмеженого обсягу інформації, пов'язаної з діяльністю державних органів, до категорії інформації з обмеженим доступом. Серед населення слід формувати негативне ставлення до корупції, ввести антикорупційне виховання в навчальні програми шкіл та інших учбових закладів.

Деякі засоби масової інформації створюють міт про приреченість України на корупцію. Насправді хабарництво завжди вважалося осудливим в українському народі.

Президент В. Ющенко, слухаючи 7 лютого доповіді губернаторів про скарги громадян на дії органів влади та судів, не міг утриматися від обурення: „Сидить хабарник на хабарнику!“ І справді, настав час покінчити з хабарництвом.

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„Кривавий вівторок“ у Києві

24 жовтня 1993 року у Софійському соборі Києва був інтронізований Патріарх Київський і всієї Руси-України Української Православної Церкви Київського патріархату (УПЦ КП) Володимир (Василь Романюк), обраний Патріархом на Всеукраїнському Православному Соборі 21 жовтня 1993 року.

Українську Православну Церкву очолив

видатний український православний релігійний діяч, богослов, мученик за віру, патріот України. Перед Церквою відкрилася ясна перспектива відродження і розвитку.

В. Романюк народився у селі Химчин, Івано-Франківська область. У молоді роки брав участь у національно-визвольній боротьбі і у 19-річному віці був засуджений за належність до ОУН до 20 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах. Покарання відбував у Кустолівській колонії Полтавської області, де у 1946 році був знову засуджений за антирадянську агітацію і пропаганду. Покарання відбував в Магаданській області, на Колімі.

Коли закінчилися поневіряння за дрютами ГУЛагу, закінчив Вищі богословські курси, Московську духовну семінарію і став священником у парафіях Івано-Франківської і Коломийської єпархії. У 1970 році після арешту історика Валентина Мороза виступив на його захист, унаслідок чого В. Романюкові заборонили правити службу. У липні 1972 року він знову був засуджений до ув'язнення на сім років у таборах особливо суворого режиму і три роки заслання та визнаний особливо небезпечним рецидивістом.

Покарання відбував у Мордовії. Брав участь у голодуваннях у Дні

Патріарх Володимир (Романюк).

політв'язня і прав людини, у Дні початку репресій в Україні та інших акціях протесту. 1 липня 1976 року відмовився від радянського громадянства і заявив про свою належність до Української Автокефальної Православної Церкви.

Після повернення в Україну 28 квітня 1990 року був пострижений у чернецтво і возведений у сан архимандрита з ім'ям

Володимир, а наступного дня висвячений у сан Єпископа з титулом Єпископа Ужгородського і Виноградівського. Виступав за створення незалежної Української Православної Церкви з центром у Києві. Після смерті Патріарха Мстислава був місцезблестителем Патріаршого престолу в сані Митрополита.

Патріарх раптово помер 14 липня 1995 року. Його похорон, застосовуючи грубу силу, влада перетворила на „кривавий вівторок“. 18 липня спроба поховати Патріарха Володимира у Софійському соборі зустріла шалений опір духовенства Української Православної Церкви Московського патріархату та військ спеціального призначення Міністерства внутрішніх справ України.

Коли похоронна процесія вирушила на Софійську площу, вояки загону „Беркут“, намагаючись перешкодити похованню, скоїли жорстоке побиття учасників похорону. Цей день дістав назву „кривавий вівторок“. „Ніхто не сподівався такої жорстокості від працівників міліції, котрі ногами і кийками били людей похилого віку“, – згадує учасник тих подій Василь Червоний. Патріарх Володимир (Романюк) був похований на хіднику, біля брами собору св. Софії у Києві.

Л. Хм.

Першим ректором був Іван Огієнко

90 років тому, 22 жовтня 1918 року, відбулось відкриття Кам'янець-Подільського державного університету, який за цей час витримав усі негаразди більшовицької пори і діє донині.

Віктор Приходько у статті, присвяченій цій події („Наша культура“, Варшава, 1935, ч. 5) назвав місцевих ініціаторів появи цієї вищої школи. Ними були Олімпіяда Пашенко – голова повітового самоврядування, за фахом – вчителька, активна діячка „Просвіти“, Олександр Шульмінський – поляк, голова міста, який під будівництво університету виділив 50 десятин власної землі, лікар Кость Солуха, голова „Просвіти“.

Університети в Кам'янці-Подільському і Києві були першими українськими університетами, які діяли і розвивалися під опікою і охороною молодого українського держави.

Університет над річкою Смотрич пам'ятний авторові цих рядків

Головний будинок університету.

тим, що в руїнах його будівлі, зруйнованої війною, ми, учні сільськогосподарського технікуму, проводили навчальні стрільби. А тепер будівля відбудована в усій красі і стала головним корпусом на вулиці Івана Огієнка.

Саме І. Огієнкові навесні 1918 року уряд доручив керувати створенням нового університету і 6 липня він приїхав до міста. А 17 серпня 1917 року гетьман Павло Скоропадський підписав указ про відкриття університету. Від 8 серпня цього року цей навчальний заклад має назву – Кам'янець-Подільський Національний університет ім. І. Огієнка.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Доповідь не була статтею

У ч. 41 газети „Свобода“ був опублікований надісланий з Наукового Товариства ім. Шевченка матеріал „ООН та інші пріоритети зовнішньої політики України“ за моїм підписом. Цей матеріал потребує певних роз'яснень і уточнень.

В основу зазначеного матеріалу покладено мою доповідь, проголошену 6 вересня в НТШ. Саме тому в матеріалі не знайшли відображення важливі зовнішньополітичні акції, які відбувалися після 6 вересня, а саме – участь Президента України Віктора Ющенка в сесії Генеральної Асамблеї ООН, офіційні та робочі візити Президента України до Франції, США, Великобританії та Італії, візита прем'єр-міністра

Юлії Тимошенко до Москви та українсько-російські переговори тощо. Крім того, у короткій біографічній довідці серед країн, де я був акредитований як Посол, помилково названо Японію замість Ямайки.

Буду вдячний, якщо зазначену інформацію буде доведено до відома наших шановних читачів. Сподіваюсь на подальшу плідну співпрацю з найстарішою українською газетою в світі.

З повагою – **Валерій Кучинський**,
Надзвичайний і Повноважний
Посол України,
ад'юнкт-професор
Колумбійського університету,
Нью-Йорк

Запитання без відповідей

„Куди їдеш, куди йдеш, що під рясом несеш?“, – запитував митник у шахрая в одязі ченця. Провідник Росії Володимир Путін, йдучи війною на Грузію, видно, не сподівався, що хто-небудь докорятиме йому за цей напад. Минуло вже кілька тижнів, і з екранів телебачення зникли вояки і танки, а разом з цим вгамувалися розмови про ці події в засобах масової інформації.

Однак, усім, хто має особистий досвід життя в СРСР, ця справа усе ще не дає спокою, як настирливий комар. Ми бачили в Грузії палаючі будинки, грізні танки, перестрашені і знедолені цивільні населення. Але усе це виглядало як скороминучий епізод, ніби В. Путін і його компанія прийшли до Грузії на прогулянку.

Ми знаємо з власного досвіду, з досвіду наших батьків, що червоні армії приходили в Україну з канонадами, облогами, терором. Був розстріл військовополонених українців під Базаром, антиукраїнське повстання в Києві.

Тепер було б добре під міжнародним наглядом дослідити, що сталося в кожному містечку і

селі Грузії, куди вдерлися російські війська. Треба знати кількість вбитих і поранених. Яку медичну опіку ці поранені дістають? Скільки було грузинських військовополонених і що з ними сталося?

Надходить зима. То чи всі в Грузії забезпечені теплим одягом і продовольством? Хто в Росії відповідальний за дотримання Женевської конвенції і постулатів Міжнародного Червоного Хреста стосовно військовополонених, цивільного населення, пам'яток культурно-історичного значення? Хто відповідає за стан народного здоров'я на терені знедоволеної країни? Чи є плани відновлення зруйнованого і спаленого житла? Взагалі, що буде з Грузією в майбутньому?

Згадаймо сербських військових керівників, які недавно відповідали за військові злочини перед Міжнародним трибуналом.

Пасивність міжнародної громади, навіть в інформативному відношенні, заохочує шахрая носити під рясом вогнепальну зброю.

Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиген

Пам'ятаймо спів Квітки Цісик

Хочу подякувати за розповіді на сторінках газети про одну з найкращих виконавиць українських пісень – Квітку Цісик. Як шкода, що в Україні практично неможливо купити записи її пісень. Справжні шанувальники її таланту переписують їх один в одного. Низький уклін і подяка тим, хто організовує вечори пам'яті К. Цісик.

З приводу повеней та стихійних лих мені пригадалось, що в радянські часи серед керівників-комуністів був популярний вислів: „Після нас – хоч потоп“. От і маємо. Ще не всі комуністи зникли з лиця землі, а вже страшні повені по всій планеті.

В радянські часи не дбали про природу, вичавлювали з неї усе, а в часи незалежності і зовсім закидали сміттям землю. От вона і вмивається, змиває з себе бруд.

Надія Гінтон,
Толідо, Огайо

КИЇВ. – 20 жовтня відбувся вперше в Україні вечір пам'яті Квітки Цісик – всесвітньо відомої співачки українського походження. На фото: Народна артистка України Ніна Матвієнко під час виступу на вечорі. Фото: УНІАН

Треба дбати про селян України

Уже минуло 17 років нашого життя у вільній Україні, але досі немає таких керівників держави, щоб селянам покращилося життя. Я родом з Тернопільщини, і в нашому селі проголосувало 96 відс. мешканців за незалежність нашої держави. Я добре запам'ятала, що усі люди йшли голосувати, музика лунала цілий день, усім було весело. Усі люди були згодні працювати на користь нашої Батьківщини. Ми завжди були разом, хоч бідно, але гідно.

Я роджена в 1940 році. У нас хата згоріла під час війни. Були злидні, голод і холод, життя було тяжке. Людей вивозили на Сибір, забирали до колгоспу. У 1946 році я пішла з мамою на ярмарок і побачила, що продають хліб, то з великого жалю сказала: „Мамо, купіть мені хліба!“. Ці слова я ніколи не забуду. Ми у жнива з великим страхом збирали колоски пшениці, на жорнах з двох каменів мололи і пекли на кухні коржі. То було дуже смачне.

Але з часом усе йшло у дію: діти шкільного віку пішли до школи, лікарні були безплатні. Правда, люди платили податки, давали позичку державі, м'ясо здавали і малосімейний податок платили, хто не мав трьох дітей, так що

життя було нелегке. Та головне, що люди були у селах, селяни обробляли землю, сіяли пшеницю і жито, цукровий буряк, ячмінь, гречку, кукурудзу, овес, бараболу, буряк. Селяни майже усі тримали одну або дві корови, свині і кури, качки для свого харчування.

Тепер є вільна Україна, і люди, які закінчили вищі студії, повинні працювати на користь нашої України, але вони пороз'їжджалися по світі на заробітки, щоб утримати сім'ю. Для дітей школи стали платні, вищі навчальні заклади і лікарні також. Селяни не мають заробітків, щоб прожити. Хто мав який гріш у банку, усе пропало.

Коли почали діяти колгоспи, то як хто узяв з своєї власної землі відро бараболі, то давали 10 років тюрми, а тепер люди мають мільйони долярів у міжнародних банках і ніхто не питає, звідки та сума узялася. Треба за ті мільйони дати людям техніку для того, щоб вони обробляли землю у селах, щоб мали якісь заробітки, щоб не скиталися по світі і трагічно не гинули у чужих державах. Я теж тепер на заробітках в Америці.

Анна Антонів,
Юніон, Нью-Джерсі

Що написано пером...

Російські урядовці намагаються довести світові, що Голодомор 1932-1933 років був якщо не по всій території СРСР, то в багатьох його місцях, а не тільки в Україні та на Кубані.

Марні спроби. Є незаперечний документ, в якому точно вказано, де зерно було виметено так, що навіть сіяти не було чим весною 1933 року. І це – Україна і Кубань, де компактно проживали і зараз проживають українці. Їх, і тільки їх морили голодом.

Ось його текст:

„Постанова Ради народних комісарів СРСР та Центрального комітету Всесоюзної комуністичної партії (більшовиків) „Про насінневу допомогу колгоспам і радгоспам України і Північного Кавказу“.

Через те, що несприятливі умови влітку 1932 року в ряді районів України і Північного Кавказу призвели до втрати частини врожаю, через що колгоспи і радгоспи степової смуги України та деяких районів Північного Кавказу (Кубань) не змогли забезпечити себе цілком насінням для весняної сівби, РНК СРСР і ЦК ВКП (б) ухвалюють:

1. Відпустити з державних запасів зерно колгоспам і радгоспам України і Північного Кавказу для насінневої позики в такій кількості: по Україні 20,300 тис. пудів, в тому числі колгоспам 18,600 тис. пудів; по Північному Кавказу – 15,300 тис. пудів.

2. Відпустити насінну позику такими культурами Україні (тис. пудів) – пшениці 5,250, вівса – 6,000, ячменю – 7, 625, кукурудзи – 500, бобових – 700, круп'яних – 35, віки – 190; Кубані – пшениці 9,300, вівса – 2,000, ячменю – 3,000, кукурудзи – 700.

3. Насінневу позику відпустити

безпроцентною з обов'язковим поворотом натурою восени 1933 року, причому адміністративні і транспортні видатки держави нарахувати при поверненні насінневого боргу розміром 10 пудів на кожні 100 пудів даної насінневої позики.

4. Зобов'язати радянські і партійні організації України і Північного Кавказу забезпечити правильний розподіл державної позики по районах, колгоспах і радгоспах.

5. Зобов'язати радянські і партійні організації України і Північного Кавказу мобілізувати усі насінні ресурси в колгоспах і радгоспах, щоб забезпечити цілком насінням наступну весняну засівну кампанію.

Голова Раднаркому Союзу РСР **В'ячеслав Молотов (Скрябін)**, секретар Центрального Комітету ВКП (б) **Йосиф Сталін**. 25 лютого 1933 року“.

Опубліковано постанову у виданні „Вісті ВУЦВК“, 26 лютого 1933 року.

Зверніть увагу на те, що заяву підписав В. Молотов, бо він відповідав за стан справ в усьому господарстві СРСР. За стан же справ у сільському господарстві, промисловості та на транспорті відповідав Лазар Каганович, який, як і Й. Сталін, теж був секретарем ЦК ВКП (б).

Чому під постановою немає підпису Л. Кагановича? Адже вони з В. Молотовим були рушійною силою викачування зерна в Україні і на Кубані, тобто прямими творцями Голодомору? Й. Сталін же був відповідальним за політику, освіту та культуру. Тут є над чим подумати дослідникам Голодоморугеноциду.

Роман Кукуруза,
Сакраменто, Каліфорнія

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Як у США було створено Конгресову комісію щодо Голоду в Україні

21 серпня в Києві відбулась презентація 4-ох томів матеріалів конгресово-президентської комісії США „Великий голод в Україні 1932-1933 років“, виданих українською мовою. На додаток до цього видання вийшла книжка про історію створення Комісії щодо Голоду в Україні, передмову до якої вміщуємо.

Д-р Наталія Шульга

Відзначення 75-их роковин трагедії Голодомору в Україні проходять на хвилі небувало-го інтересу до історії України і значних політичних баталій всередині суспільства. Зазвичай національні трагедії об'єднують людей, стають часткою історичної свідомості і цивілізаційним надбанням цих народів. Але в Україні усвідомлення власної історії має свою специфіку і свою внутрішню логіку. Своєрідним парадоксом є той факт, що, незважаючи на величезну увагу про-президентських сил до теми Голодомору, на державному рівні в Україні зроблено досить мало для повноцінного інформування сучасного суспільства про історичну правду і реальний масштаб гуманітарної катастрофи, що спіткала народ України у 1930-ті роки.

Більшість інформаційно вагомих проектів, публікацій та подій творяться зусиллями невеликих недержавних організацій, міжнародних фондів, приватних підприємців та окремих осіб. А деякі масштабні проекти створені інтелектом і коштом інших держав і нарешті стають доступними і в Україні.

От і ця публікація покликана надати інформацію про піввікові зусилля громадян іншої країни для визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні на найвищому державному рівні в найвпливовішій країні світу – США.

На 2008 рік припадає декілька знаменних дат, які не відомі широкому загалу громадян України. На 27 вересня 2008 року

припадає 25-та річниця знаменної для України історичної події — внесення законопроекту H.R. (House Resolution) 3993 у Палату Представників Конгресу США. Цей законопроект, який вніс конгресмен Джеймс Флоріо (демократ з Нью-Джерсі), пропонував закон, на базі якого при американському Конгресі повинна бути створена комісія для дослідження Великого Голоду в Україні – Голодомору 1932-1933 років. Дж. Флоріо вніс законопроект вдруге 17 листопада 1983 року, бо до підтримки цього законопроекту долучились ще 59 додаткових конгресменів. Законопроект дістав новий номер H. R. 4459. Неймовірними зусиллями української громади та через шляхетну підтримку окремих американських політиків законопроект став законом у 1984 році, і Комісія щодо Голоду в Україні стала легітимною і почала працювати.

19 квітня 1988 року звіт про дослідження Голоду 1932-1933 років в Україні був затверджений на останньому засіданні Комісії та переданий для Конгресу США 22 квітня 1988 року. Рівно 20 років тому Конгрес США, Україна і весь світ отримали перший офіційний державний документ, присвячений аналізу трагедії Голодомору в Україні, документ, який започаткував переосмислення новітньої історії не тільки України, а всієї Європи.

Тисячі представників української діаспори США та їх американські друзі об'єдналися задля підтримки ідеї створення Комісії Конгресу, яка б дослідила природу Великого

Голоду 1932-1933 років в Україні, яка у той час була частиною СРСР. Але були і яскраві особистості, професіоналізм, сила духу і віра яких забезпечили перелам у півстолітній кампанії замовчування трагедії українського народу.

Життя і посвята двох американців різних за походженням, але подібних у прагненні донести правду про Голодомор до людства у самому широкому, цивілізаційному розумінні цього поняття, покладені на жертвний алтар Історії. Ігор Ольшанівський – американський захисник прав людини в Україні і нескорений Прометей створення Комісії щодо Голоду в Україні при Конгресі США. Джеймс Мейс – дослідник і професійний історик, який очолював дослідження Голодомору в Комісії Конгресу США і довів цю роботу до публікації трьох томів свідчень очевидців Голодомору та Звіту Комісії, в якому вперше були зроблені висновки про природу штучного Голодомору 1932-1933 років в Україні, як спланованого геноциду проти українського селянства.

Ці дві постаті, як частки одного цілого, створили прецедент у світовій практиці. Ціною свого часу, приватних родинних інтересів, професійної кар'єри і, накінець, власної долі і життя вони залишили нам свій дорожок – висновки досліджень Комісії Конгресу США щодо голоду в Україні 1932-1933 років, базовані на свідченнях тих, кому вдалося пережити смертельний голод, – перше офіційне визнання правди про страшну трагедію українського народу – Голодомор-геноцид 1932-1933 років.

Події, що розгорталися навколо цієї унікальної історичної Комісії в українській діаспорі, політичних колах США і в самій Україні, заслуговують

на те, щоб бути ретельно вивченими і залишеними в пам'яті поколінь не тільки українців, але і ширшої гуманістичної людської спільноти. А перемога правди і людської гідності над скептицизмом і сумнівною політичною доцільністю повинна служити прикладом для наслідування.

У цьому додатку до першого українського видання чотирьох томів перекладу матеріалів Звіту Комісії щодо Голоду в Україні при Конгресі США читач ознайомиться зі спогадами Божени Ольшанівської – президента неурядової організації з США „Американці в обороні людських прав в Україні“ – про непросту і драматичну історію створення комісії і тих особистостей, що спричинились до її успіху.

За її словами, „...створення Конгресом США Комісії з вивчення наслідків Голодомору – це історія про непересічну людську витривалість, відданість та посвяту тих, хто став на шлях пошуку історичної справедливості для мільйонів українських жертв Голодомору, що загинули найстрашнішою смертю. Для тих, хто став очевидцем і пережив Голодомор, який назавжди залишив рубці на житті цих людей. І для України – країни, що, на думку багатьох істориків, ще й досі не оговталась від пост-геноцидального шоку Голодомору“.

Англійський варіант передрукований за дозволом редакції часопису „The Ukrainian Weekly“ (оригінальна стаття вийшла у числах 43-45 у 1993 році).

Український переклад [вміщений внизу] адаптований мною і узгоджений з Б. Ольшанівською спеціально для цього видання у 75-ту річницю відзначення трагедії Голодомору в Україні і світі.

Комісія американського Конгресу з досліджень Великого Голоду в Україні

Божена Ольшанівська

50-річчя Великого голоду в Україні і перелам 1983-1984 років

27 вересня 1983 року тодішній конгресмен Джеймс Флоріо, демократ з Нью-Джерсі, вніс законопроект H.R. 3993, який передбачав створення Комісії щодо Голоду в Україні. Сама думка про Комісію Голоду і її історичне значення постала у 50-ліття Великого голоду в Україні.

У 1983 році у США було створено „Крайовий Комітет для вшанування жертв геноциду в Україні у 1932-1933 роках“, який спланував і розробив ряд програм. В комітет увійшли понад 120 членів і представників від Церков і від різних церковних і світських організацій. Головою було обрано д-ра Петра Стерча, скарбником – Уляну Дячук. Відбулося багато нарад і засідань, на яких головною темою було – як найкраще відзначити ці трагічні роки України. Остаточо було вирішено, щоб у жовтні 1983

року у Вашингтоні організувати пропам'ятну демонстрацію.

Генеza ідеї Комісії Голоду

Троє енергійних молодих членів духовенства Церков – Української Католицької, Української Православної і Лютеранської мали інші думки. Чому б, додатково до демонстрації, не зробити чогось з більш глибоким значенням?

Цю ідею обговорено з Ігорем Ольшанівським, тодішнім головою організації „Американці в обороні людських прав в Україні“ – АГРУ (за початковими літерами англійською мовою – „Americans for Human Rights in Ukraine“), і він погодився з нею.

Так народилася ідея Конгресової комісії для основного дослідження геноцидного голоду в Україні в 1930-их роках.

Але це залишилося лише думкою-ідеєю, як і багато інших блискучих ідей у нашій громаді. На жаль, молоді духовники не втілили думку в діло, бо не дістали підтримки від своїх Церков.

Довелося І. Ольшанівському

самому взятися за її реалізацію. Він представив пропозицію Комісії Голоду організації АГРУ, і управа одноголосно погодилася опрацювати і довести справу до створення такої Конгресової комісії.

На жаль, не вся українська діаспора була ентузіастичною щодо Комісії Голоду. Ідею законопроекту розкритикували „добре поінформовані“ особи, які остерігали, що такий законопроект не буде схвалено.

Великою перешкодою, як зауважили критики, було те, що пропонувано виділення 4.5 млн. дол. з американської скарбниці на покриття коштів Комісії Голоду, що було всупереч бюджету Конгресу в 1983 році, в якому Конгрес Америки старався зменшити свої витрати. Серед інших причин, які критики розповсюджували між громадою, були: „незмістовний“ текст законопроекту, погане наставлення американського Уряду до українських справ, нереальність такого великого досягнення, і тому подібне.

Американці в обороні людських прав в Україні

АГРУ постала у 1980 році на основі ad hoc (спеціального) Комітету Оборони Валентина Мороза, радянського політв'язня, якого було виміняно за советських шпигунів.

Після його приїзду до США, а також і після створення Української Гельсінкської Групи у 1976 році (яка була негайно розгромлена брежнєвським режимом), з'явилася потреба сильної, ділової організації з широким завданням оборони людських прав і політв'язнів.

У порівнянні з іншими українськими організаціями у діаспорі, вагомість АГРУ була у тому, що це була американська, а не емігрантська організація. Її загальні гуманітарні завдання спиралися на Універсальну Декларацію Прав Людини ООН.

(Продовження – в наступних числах „Свободи“)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували пам'ять професорів

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – У 90-ліття Листопадового зриву 1 листопада 1918 року колишні учні байройтських гімназій, які зустрілися на Союзівці, вшанували пам'ять своїх колишніх професорів, котрі були в рядах Українських Січових Стрільців (УСС), Української Галицької Армії (УГА), які брали участь у зриві.

Між ними були д-р Кость Кисілевський, директор гімназії, який воював у рядах УГА, брав участь у Листопадовім зриві та був у „Чотирикутнику смерті“.

Микола Угрин-Безгрішний, професор української мови і літератури, поет, учасник Листопадового зриву, служив у сотні Дмитра Вітовського та здобув Хрест ордену Симона Петлюри.

Д-р Лука Луців, професор історії, Січовий Стрілець, вістун у сотні Д. Вітовського, літературознавець, критик, знавець Визвольних змагань, написав книжку „Слідами стрілецької слави“, передрук якої був у календарі Українського Народного Союзу за 1965 рік.

Іван Вербняний, січовий стрілець, учив біології й англійської мови.

Василь Ратич був старшиною в УСС і УГА.

Анна Дмитерко-Ратич була пластовою виховницею, належала до славної жіночої трійки разом з Оленою Степанів і Софією Галечко. Всі три вони були хорунжими.

Теодор-Олег Калитовський учив фізики, був добровольцем в УСС. Д-р Іван Лазор учив історії, був старшиною в УГА.

Микола Остап'як учив географії, ще студентом записався до УГА.

Володимир Феданків був управителем Народної школи, вчив математики, був четарем в УГА.

Байройтські гімназисти схилили голови перед їхніми героїчними вчинками.

Добровольцями в Українському Січовому Стрілецтві були студенти університетів, старші гімназійні учні та свідомі селянська молодь.

Д-р Л. Луців пише: „Галичина була тим захисним кутком, тим „Піємонтом України“, де збереглась українська національність і розвивалась українська культура. Коли прийшов час будувати Українську державу, галичани віддали Україні не тільки свої сили, національну свідомість, але і своє життя. Січові Стрільці, їхня роля в українському

відродженні неоцінима і перед іменами їх будуть схилиати голови всі українці“.

Бої на Маківці, на Лисоні, численні інші битви увінчалися проголошенням Самостійної України в Галичині 1 листопада 1918 року, коли гордо замаяв синьо-жовтий прапор на міській ратуші.

Д-р Степан Ріпецький, знавець та історик Визвольних змагань, пише, що 1 листопада 1918 року у Львові – це духовне і збройне діло українського стрілецтва“. Після Визвольних змагань частина Січових Стрільців продовжувала виховну працю і стала учителями та професорами середніх шкіл. Багато з них вступило на Львівську теологію та змінило зброю на хрест, щоб служити рідній Церкві та народові.

У 1944-1946 роках священики, котрі перейшли на московське православ'я, опинились на засланнях, на каторзі, а ті, що емігрували, стали душпастирями скитальців у переселених таборах Австрії і Німеччині. Приїхавши до США, Канади, інших країн, вони організували Школи українознавства, молодіжні організації, продовжили на чужині виховання молоді в національному дусі.

Січові Стрільці та Визвольні змагання простелили дорогу до майбутніх українських визвольних формацій – таких, як Українська Повстанська Армія, Перша дивізія „Галичина“, бо мета у них була одна: вільна незалежна, соборна Українська держава.

Ольга Леськів-Городецька

Свято в Савт-Бавнд-Бруку

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерсі. – 24 серпня в Українському культурному центрі відбулося урочисте відзначення 17-ої річниці Незалежності України. Організував та провів урочистості Український культурно-освітній комітет Центрального Нью-Джерсі при церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в складі Світлани Карпій, Володимира Григоренка, Михайла Шульги, Василя Краснобрижого, Алли Куцевич, Мирослави Штурмай, Віталія Курінного і Дмитра Бабенюка.

Програма надзвичайно насиченого концерту розпочалася з того, що всі присутні заспівали гимни України та США, після чого танцювальний ансамбль „Барвінок“ виконав оригінальне „Привітання“ у вигляді танцю, а настоятель Церкви-пам'ятника св. Андрія Первозваного о. прот. Юрій Сівко прочитав молитву.

Завдяки талантові А. Куцевич, який дозволив їй не тільки проявити себе чудовою бандуристкою і співачкою, а й режисером-постановником, присутні змогли насолодитися виступами багатьох

чудових виконавців. На сцені звучали твори у виконанні камерного хору „Аколада“, виступили визначений майстер сцени, Заслужений артист України Ростислав Василенко та дуєт Ганни та Миколи Луцаків.

Відкриттям молодих талантів завершилися виступи Рачел Бенін і Богдана Табака, які захопили присутніх виконанням бальних танців, а також дуєту „Чисте джерело“ в складі сестричок Наталі та Надії Павлишиних.

Порадували співом Людмила та Гануся Грабовські, Наталя Лівша, Настя Каспрук, Антоніна Обливанська, С. Карпій та вокально-інструментальний ансамбль „Четверта хвиля“. Завершила свято молитва о. Романа Пітули – настоятеля парафії св. Михаїла Архангела в Менвілі та Непорочної Диви Марії в Нью-Бранзвіку, а всі виконавці заспівали „Молитву за Україну“.

В заключному слові В. Григоренко подякував присутнім за участь у святі.

Віталій Курінний

В Польщі...

(Закінчення зі стор. 1)

тодішньої президента міста Божени Ронович, греко-католицька парафія одержала від міста будинок колишньої винарні, щоб пристосувати його на церкву. Завдяки старанням о. митрата Юліяна Гойняка і праці майже всіх парафіян, мрії і надії здійснилися. Під керуванням Івана Головяка парафіяни працювали тут тисячі годин. Найбільше праці вклали Ярослав Адам, Іван Карлик, Петро Чухта, Фелікс Булат і св. п. Василь Прибитень.

Митрополит Перемисько-Варшавської Архиепархії Іван Мартиняк і ординарій Вроцлавсько-Гданської єпархії Володимир Ющак в співслужінні більше 20 священиків, в присутності кількох римо-католицьких священиків та парох православної церкви у Зеленій Гурі о. Андрія Дудри і священика євангельської спільноти освятили Храм під Покровом Пресвятої Богородиці в Зеленій Гурі.

Храм заповнили люди. Не всім

вистачило місця у святині, бо разом молилися гості з околиць парафіяльних спільнот. Участь в Службі Божій брала Б. Ронович зі своїм чоловіком.

Об'єднання Українців у Польщі представляла Стефанія Яворницька, а Україну – Почесний консул Генрик Колодій з Щеціну з дружиною. Красу Служби Божої збагачував хор з Перемишля під орудою Ярослава Вуйціка. Слова подяки за присутність і спільні молитви висловив о. митрат Ю. Гойняк. У своїх доповідях про гірке минуле Церкви і народу сказали Владики Іван і Володимир.

Після Літургії присутніх було запрошено на почастунок, який приготували парафіянки з Сестрицтва св. Ольги при зеленогурській парафії.

З приводу свята я написав вірш:

Є святиня! Є святиня!
Це людей наших княгиня.
Раді лемко і лемкиня,
Що в них є своя святиня.
Хоч далеко від гір рідних
Довелося нині жити
Все таки ми вже не бідні,
бо вже маєм де молитись.

Українська громада на освяченні церкви в Зеленій Гурі.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує Вас на доповідь

ВІТИ СУСАК

завідувача відділом європейського мистецтва 19-20 ст.

Львівської галерії мистецтв

на тему:

**„Реанімація“ та інші проєкти
в українському сучасному мистецтві**

(на прикладі Львова)

Доповідь відбудеться

в неділю, 2 листопада 2008 р., о год. 3 по пол.

в приміщенні УВАН:

206 West 100th Street, New York, NY 10025

Tel.: (212) 222-1866

9 листопада: благодійний полуденок

НЮ-МИЛФОРД, Нью-Джерсі. – В неділю, 9 листопада, відбудеться традиційний полуденок-бенефіс з метою збірки фондів для сиротинців України. Його організовує американка Меріен Олсен, яка, поїхавши в Україну і побачивши жалюгідні обставини сиротинців і дитячих будинків, вирішила допомогти їм і полегшити долю малюків.

Кожного року в листопаді М. Олсен улаштовує програму, яку присвячує сиротам в Україні. Назва програми – „Нова надія для дітей“.

М. Олсен запрошує прийти на полуденок, почути гарний спів сестер Наталі і Надійки Павлишиних, послу-

хати доповідь Представника України в ООН, Посла Юрія Сергеева.

Частування приготують „Лицарі Колумба“ у їхній залі. Адреса: 199 River Rd., New Milford, NJ. Початок о 9-й год.

Запрошуємо у привітній атмосфері провести час з рідними та друзями.

Всі гроші, зібрані при вступі і льотерії, будуть використані на допомогу сиротам і покинутим дітям в Україні.

За дальшими інформаціями просимо дзвонити до М. Олсен на тел.: (201) 262-7544.

Божена Ольшанівська

Під час благодійного полуденку в листопаді 2007 року (зліва): Божена Ольшанівська – голова організації „Американці в обороні людських прав в Україні“, Меріен Олсен, Посол Юрій Сергеев.

ООЧСУ втілює свої статутіві принципи

Нотатки делегата XXVIII з'їзду

Петро Твардовський

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. – На теренах США серед українських державницьких організацій провідне місце займає Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), створена 1946 року. Об'єднавши етнічних українців на просторах Америки, ООЧСУ впродовж своєї понад 60-річної діяльності послідовно обороняє та втілює у життя свої статутіві принципи: свободу слова, свободу совісті, свободу від страху і свободу від злиднів. Кожних три роки збираються делегати від первинних відділів ООЧСУ, а їх тепер є 30, із членством приблизно 400 осіб, на всеамериканський з'їзд. Такий з'їзд відбувся 4-5 жовтня („Свобода“, ч. 42).

В суботу, 4 жовтня, відбулося урочисте відкриття пленарної сесії крайових з'їздів ООЧСУ і Об'єднання жінок ОЧСУ з участю понад 60 делегатів, на якій з вітальними промовами виступили голова ООЧСУ Михайло Козюпа і голова ОЖ ОЧСУ Люба Сілецька.

М. Козюпа накреслив завдання, які треба й надалі виконувати згідно вимог статуту ООЧСУ: виховувати американських українців добрими громадянами США; закріплювати досягнення, щоб втримати батьківську віру і українські традиції; розвивати в американських українців почуття національної свідомості; інформувати американських громадян про Україну; співпрацювати

з іншими організаціями і установами, які мають подібні цілі й завдання.

З доповіддю на сесії виступив голова Ліги Українців Канади і головний редактор газети „Гомін України“ д-р Олег Романишин. Довідач сказав, що перед організаціями завжди стояло два основних програмових завдання: державне будівництво України і розвиток української діаспори шляхом єднання українства в Україні з українством у світі. Наразі залишається незмінною геополітична константа – російський імперіалізм, який завжди вагомо торкався програмових положень обох організацій. Лише сильна українська діаспора у світі може утверджувати своє українство на чужині та максимально сприяти державному будівництву України.

Після пленарної частини делегати продовжували працю на окремих сесіях ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ. Із звітами виступили також заступники голови Іван Буртик, Степан Качурак, генеральний секретар Осип Рожко, голова Контрольної комісії Григорій Добуш і голова Товариського суду Богдан Гаргай. Були проведені круглі столи ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ, на яких обговорювались такі питання: „Нові завдання ООЧСУ і ОЖ ОЧСУ в громадському і політичному житті“ та „Членство і співпраця між ООЧСУ

(Закінчення на стор. 11)

Зазначіть собі ці дати!

Приятелі Українського Католицького Університету і Українська Католицька Освітня Фундація запрошують Вас на імпрези на користь Українського Католицького Університету, що відбудуться восени в наступних містах:

Неділя, 2 листопада 2008 р. Український Народний Дім
140 Second Avenue
New York City

Неділя, 9 листопада 2008 р. Український Культурний Осередок
2247 W. Chicago Avenue
Chicago

Неділя, 16 листопада 2008 р. Український Культурний Осередок
26601 Ryan Road
Warren, MI

Прийдіть і почуйте за святочним обідом у приятельському товаристві про добрі новини з Українського Католицького Університету з уст ректора о. д-ра Бориса Гудзяка та слова вдячності за Вашу жертвенність, яка є надзвичайно важливою для успішного здійснення благородної місії УКУ в справі вишколу освічених і духовно сформованих молодих провідників для Церкви і України.

Ласкаво просимо
до участі!

За додатковою інформацією про бенефіси у США просимо звертатися до Нелл Анджеевські: 773-235-8462, nell@ucef.org

“Music at the Institute”

запрошує на

КОНЦЕРТ ПІЯНІСТКИ
МАРІЇ ШПАЧЕНКО

та

СТРУННОГО КВАРТЕТУ
„БІЯВА“

в суботу, 22 листопада 2008 р.,
о год. 8-й веч.

В Українському Інституті Америки
2 E 79 St., New York City

У ПРОГРАМІ:

MOZART: Piano Quartet No.1 in G Minor, K. 478;
SHCHETYNSKY: Piano Quintet (2008) – World Premiere;
DVORAK: Piano Quintet No. 2 in A Major, Op. 81.

Вступ: 30 дол. від особи; члени УІА і сеньйори – 25 дол.; студенти – 20 дол.

За дальшими інформаціями просимо телефонувати:
(212) 288-8660

ООЧСУ втілює...

(Закінчення зі стор. 10)

і ОЖ ОЧСУ на тлі громадської і політичної діяльності обох організацій".

Увечорі того ж дня відбувся святковий бенкет. У бенкетній залі була розгорнута виставка з експонатами, присвяченими 75-літтю Голодомору в Україні, яку приготував Степан Остафійчук з Канади.

Наступного дня, в неділю, було заслухано звіт Статуткової комісії, з яким виступив Андрій Шуль, Верифікаційної комісії, обрано новий склад Головної управи ООЧСУ.

Головою ООЧСУ обрано М. Козюпу, головою ОЖ ОЧС – Христю Верещак. Вони виступили з заключними промовами. Закриття з'їздів закінчено співом пісні „Боже Великий, Творче Всесильний”.

З'їзди закликали українську молодь, професіоналістів і науковців в США продовжувати міжнародні акції, політичні дискусії та інші дії на користь української громади в діаспорі та Україні.

З'їзди звернулися до Президента, Верховної Ради і уряду України з закликом визнати, нарешті, воїнів ОУН і УПА воюючою стороною у Другій світовій війні, які боролися за визволення України від ворожих окупацій та сприяли відновленню Української Соборної Самостійної Держави.

Наближаючись до відзначення 100-річчя від дня народження провідника ОУН св. п. Степана Бандери, делегати з'їзду звернулися до Президента України з проханням присвоїти йому посмертно звання Героя України.

Українці святкували разом з містом його 200-річчя

Українці на святкуванні 200-річчя міста Юніон, Нью-Джерсі.

ЮНІОН, Нью-Джерсі. – Зранку 12 жовтня приємно гріло осіннє сонечко, і жовтнева неділя нагадувала чарівний літній день. Погода була прихильною для святкування 200-річчя міста. У бічних вуличках збираються гурти різних людей. Було приємно дивитися на їхнє національне вбрання. Усі вишикувалися до паради, яка йшла до міської ратуші. Майорили прапори різних кольорів. Спостерігачі вітали парад у маленьких американськими прапорцями. Серед цієї різнобарвної маси було помітно жовто-блакитний великий прапор, який майорів поруч з американським.

Це була колона українців, які прийшли на парад, щоб показати свою традиційну надзвичайну вишивку, шаровари, віночки. Маленьких діточок у вишиванках і старших вусатих козацького роду

вуйків глядачі зустрічали вигуками захоплення.

Українців добре знають в місті. Вони завжди активні. Осердя української колони – відділ Спілки Української молоді в Ірвінгтоні, Нью-Джерсі. Це вони, підійшовши

до трибуни міської ради, вітали всіх хлібом-сіллю. Чудова українська традиція, яка зіграла серця присутніх і вималювала усмішки на обличчях.

Ірина Агне

Союзівка календар подій 2008 рік

24-26 жовтня – Halloween Weekend.

27 листопада – День Подяки.

7-9 листопада – Пластова Орли-кіяда.

Вільні кімнаті тільки в головному будинку.

The book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road * P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

117. Книга псалмів: сакральна істота псалмів

Книгу псалмів читати нелегко, тому що конкретність їх дуже орієнтальна, східня. Усе ж з найдавніших часів в християнській Церкві молитва псалмами посідала друге місце після молитви „Отечнам”. У псалмах Бога наділено людськими почуттями. Він гнівається, ревнує, до Бога звертаються звичними побутовими виразами: обернись до мене, зверни свої очі, прихили вухо, не барись, не гайся. Переспів псалмів українською мовою творили Тарас Шевченко, Леся Українка, інші великі автори. „Подражаніє 11 псалму” у Т. Шевченка починається рядком: „Мій Боже милий, як то стало святих людей на світі мало. Один на одного кують кайдани в серці”.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосередини – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосередини, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Інтернет-Банкінг

Перевірка балансу
Трансфер коштів між рахунками
Перевірка історії рахунку
Цілодобовий інтернет-доступ до рахунку

За додатковою інформацією про інтернет-банкінг звертайтеся до найближчого відділення нашої кредитівки.

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848

Обслуговування української громади
понад 40 років.

Ваші ощадності забезпечені в нашій Кредитівці!

В цей складний час економічних обставин коли багато комерційних банків та кредитівок знаходяться у важкому фінансовому положенні, Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч Нью Йорк залишається даліше потужною фінансовою установою та вважається однією з найбільш безпечних фінансових інституцій в США. Наш сильний власний капітал, який становить понад 20% активів, зачислюється до малого кругу фінансових установ в США з найвищою капіталізацією.

З підписанням президентом США закону про плян фінансового порятунку, страхування ощадностевих рахунків Федеральною Адміністрацією Кредитових Кооператив (NCUA) підвищилось із \$100,000 до \$250,000. Це підвищення є дійсне до 31-го грудня 2009 року та буде розглядатись знов в цей час.

Незалежно від бурхливих подій в фінансових ринках, наші члени користуються з кращих фінансових послуг, вищих відсотків на ощадностях, нижчих відсотків на позичках а наша Кредитівка залишається здоровою фінансовою установою.

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

We connect you.

- * Рейси до Києва, Одеси, Дніпропетровська, Донецька, Львова та інших міст України
- * Незабутня атмосфера та комфорт
- * Українська гостинність
- * Нові літаки

Телефонуйте 1-888-661-1620, 1-212-661-1620,
звертайтеся до вашого турагента
або замовляйте квитки на сайті
www.aerosvit.com
Карго перевезення 1-718-244-0237

АероСвіт
УКРАЇНСЬКІ АВІАЛІНІЇ

www.aerosvit.com

ПРАВО

ЗМІНИТИ

СПОСІБ ПЕРЕКАЗУ ГРОШЕЙ

ДОСТУПНО - за переказ \$500 в Україну плата* становить \$9.99

ЗРУЧНО - відділення представництв компанії розташовані по всій Україні

ЛЕГКО - відділення представництв компанії є скрізь у США

MoneyGram®
Міжнародний переказ грошей

1-800-926-9400 www.moneygram.com

*Окрім плати за переказ, застосовується чинний курс обміну валюти. Ціни в Інтернеті не дійсні. Ліцензія на переказ грошей видана Банківським департаментом штату Нью-Йорк. © 2008 MoneyGram. Авторські права захищені.

УКНА0208_9_83x7.17

“FREEDOM ... SECURITY ... HOPE” for the PEOPLE OF UKRAINE

“A Man of Faith ...

A Proven Leader ...

A Committed Friend ...”

JOHN McCAIN – OUR PRESIDENT!

UKRAINIAN AMERICANS FOR MCCAIN-PALIN

Roman Andryczyk (PA), Vera M. Andryczyk (PA), Arthur Belendiuk (MD), Erica M. Boyko, Eugene Boyko, Julia Boyko, Oleksa Boyko, Olha Boyko, Petro Chasto, Ihor Chernyk (PA), Oleh Chernyk (PA), Ihor Chyzowych (PA), Maria Chyzowych (PA), Sofia Derzko (NJ), Larissa Dijak, Roman Fedkiw (OH), Jaroslaw Fedun (NJ), Ida Fox (NJ), Sem Fox (NJ), Andrew J. Futey (OH), Clint Greenleaf, Geoffrey Greenleaf, Helen Boyko Greenleaf, Kate Greenleaf, Lusya Harasymiw (FL), Orysia Hewka (PA), Peter Hewka (PA), Bohdan Hirniak (AZ), Daria Hirniak (AZ), Catherine Hladky (IL), Sandra Hladky (IL), Orest Holubec (OH), Myroslava Holubec (OH), Zenon Holubec (OH), Xenia Horczakiwskyj (VA), Alex Jakbowycz, Alexander Jakubowycz (OH), Andrea Jakubowycz (OH), Daria Jakubowycz (OH), Marta Jakubowycz (OH), Roman Jakubowycz (OH), Helen S. Jarem (OH), Dareen Jogan, Michael Jogan, George Kazaniwsky, Yaroslava Kazaniwsky, Dr. Orest Komarnycky (AZ), Oksana Komarnycky (AZ), Donna Kulba (FL), Lesia Kuropas, Myron and Lesia Kuropas, Stefko Kuropas, Petro Lewyckyj (MI), Bohdanna Lukiw (NJ), Ihor Lukiw (NJ), Laryssa Lukiw (NJ), Roman Lukiw (NJ), Eugene Oscislawski (NJ), Maria Oscislawski (NJ), Borys Pawluk (PA), Nila Pawluk (PA), Maria Pendzola (NY), Gary A. Pituch (IL), Ulana Prociuk (PA), Erko Polydowycz (NJ), Drew Rabkewych (OH), Bohdan W. Roshetsky, Colleen A. Roshetsky, Nick B. Roshetsky, Oksana J. Roshetsky, Wolodymyr B. Roshetsky, Alexis Rudakewych (Washington, DC), Bohdan Senyk (PA), Chrystia Senyk (PA), Oksana Stanko (NJ), Anna Suffir (NJ), Sion Suffir (NJ), Katherine Szmagala (OH), Taras G. Szmagala, Jr. (OH), Taras G. Szmagala, Sr. (OH), Stefan Tatarenko (NJ), Marijka Tatunchak (PA), Lisa B. Turner, Thomas Turner, Kenneth Vanio (NJ), Christina Pendzola-Vitovych (NY), Leonard Wroblewski (MI), Borys Zacharczuk (PA), Zwen Zacharczuk (PA), Marta Zubar (MI), Roman Zubar (MI), Zirka Zubar (MI)

Paid for by the Republican Federal Committee of Pennsylvania – Victory Account.

UKRAINIAN-AMERICANS FOR OBAMA-BIDEN '08

**NATIONWIDE COMMITTEE
TO ELECT THE PRESIDENT and VICE-PRESIDENT**

National Committee Officers
Julian E. Kulas, Chairman
Andrew Fedynsky, Vice Chair
Melanne Verveer, Vice Chair
Ihor Gawdiak
Ulana Mazurkevich

State Leadership Committees

Arizona: Lida Kwasny	Indiana: Michael Fedynsky	Yarko Dobriansky Hanya Krill Pyziur Andriy Lastowecky Maya Lew Olesia Lew Alexander J. Motyl Max Pyziur Nadia Shmigel Taisa Skulsky Helen Steciak Andrea Wengerchuk Andriy Witiuk Deanna Yurchuk
Arkansas: Andrijka Kwasny	Maryland: Andrew Bihun Deanne Bihun Lesia Bihun Andrij Chornodolsky Ihor Gawdiak Natalie Gawdiak Raissa Howera Leda Huta Larysa Kurylas Valentin Zabijaka Tanya Zahalak	North Carolina: Tatiana Mudri Roxolana Kashuba
California: Peter Borisow Charmian Carl Bohdan Futala Marika Kuzma Iryna Kwasny Peter Maziak Paul Micevych Roman Solchanyk	Massachusetts: Lida Bihun Maria Vytvytska-Dienhart Douglas Forbes Bohdan Kukil Karen V. Kukil Ksenia Olsen Maya Ripecky Mary Wasylyk Stephan Vitvitsky Tania Vitvitsky	Ohio: Al Baldwin Peter Basalyk MaryAnn Bushak Ihor Diaczun Andrew Fedynsky Christine Fedynsky George Jaskiw George Kalbous Lidia Karmazyn Mary Kmiotek Luba Mudri Marta Mudri George Polansky Elaine Woloshyn
Colorado: Bohdan Besaha Ulana Bihun Danylo Tkach Justin Van Bleet	Michigan: Yuriy Fedorak Roman Maziak Stephanie Procyk	Oregon: Alexandra Hrycak Natalie Maciukenas Askold Hrycak Mandell David Mandell
Connecticut: Maria Kukil Brandrif Anneliesse Juergensen Daria Kuzma-Juergensen Peter Juergensen Stephan Juergensen Moki Kokoris Alex Kuzma Irene Kytasty Kuzma Roksolana Luchkan	New Hampshire: Taras Ferencevych	Pennsylvania: Marta Fedoriw Chrystyna Terlecky Janak Sophia Koropecykj Larysa Kwasny Ulana Mazurkevich Mary Mycio Bohdan Pazuniak Katrya Petyk Roman Petyk Nadia N. Sawicki Marko Tarnawsky Marta Tarnawsky Marianna Wakulowska Wiktorina Wakulowska Edward Zetick
Delaware: Mark Murowany George Pazuniak	New Jersey: Inya Chehade Adrian Gawdiak Oka Hrycak Olya Hryhorash Irene Jarosewich Damian Kolodiy Stephan Kolodiy Oleh Kolodiy Olenka Makarushka-Kolodiy Kristina Lew Maria Proskurenko Corey Rakowsky Tanya Rakowsky Eugene Serba Petro R. Stawnychy Stephan Welhasch	Virginia: Walter Iwaskiw Katerina Sloniewsky Ntep Tania Terleckyj Nestor Terleckyj
District of Columbia: Martha Bohachevsky-Chomiak R.L. Chomiak Marina Lomacky Oles Lomacky	New Mexico: Catherine Terlecki Goldbert	
Florida: Daria Bilous	New York: Daren Chapin Theodora Chomiak	
Illinois: Marta Farion Larissa Hotra Roman Kashuba Julian E. Kulas Myron Kulas Anya Maziak George Panczyszyn George Procyk Andrew Ripecky Ruta Ripecky Irene Stasula Ihor Wyslotsky Phyllis Muryn-Zaparaniuk		

Barack Obama
for President
Joe Biden
for Vice President

Barack Obama and Joe Biden

- have a plan to revitalize our economy, provide for education, maintain Social Security, offer affordable health care, and recover job growth;
- are committed to Ukraine's independence, territorial integrity, and NATO Membership;
- will keep Russian hegemony in check, Eastern European countries free, and the United States secure;
- will repair relations with our allies, and will reclaim America's international leadership position.

We, your friends, neighbors,
and family, will vote for
Barack Obama for President
on November 4, 2008.

VOTE WITH US !

У Науковому Товаристві ім. Шевченка Америки

Доповідь про фашистські ознаки сучасної Росії

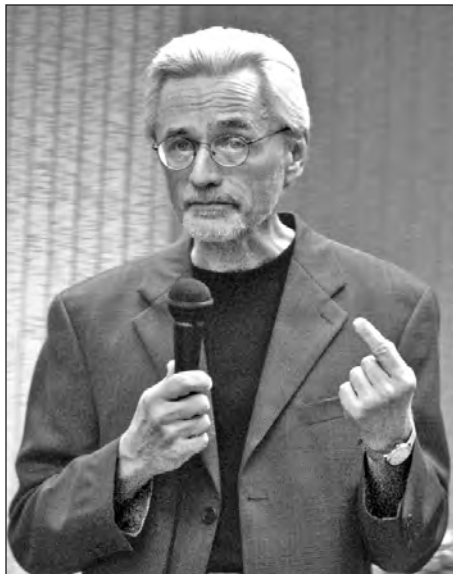
НЮ-ЙОРК. – 13 вересня в Науковому Товаристві ім. Шевченка відбулася доповідь професора Ратгерського університету д-ра Олександра Мотилья на тему „Фашистська Росія: що далі?”.

Перед початком лекції ведучий Василь Махно нагадав як про політологічний, так і письменницький та малярський напрями діяльності доповідача. Відтак на кіноекрані демонструвався один з багатьох поширених в Інтернеті відеосюжетів про Володимира Путіна, в якому російський провідник, граючи м'язами, постає у вигляді „лицаря без страху й догани”, такого собі „супермена”.

Переглянуті кадри дають змогу проілюструвати головні тези подальшого викладу, – зазначив д-р О. Мотиль і тут таки застерігся, що уживане ним означення „фашистський” та подібні однокореневі слова застосовуються лише як нейтральні соціологічні терміни. У даному випадку вони не несуть образливого змісту per se, тим паче не мають на меті якогось паплюження.

На розвиток цієї думки доповідач запропонував наочну та переконливу класифікацію відомих у світовій історії політичних устроїв: демократії, авторитаризму, тоталітаризму, фашизму, пояснив їхні головні системні ознаки та відмінності. Щодо посткомуністичної Росії, д-р О. Мотиль спочатку коротко зупинився на подіях недавньої історії, з'ясувавши причини невдач у намаганнях кремлівських керівників перетворити московський режим на політичну систему, хоча б трохи подібну на демократичний устрій західноєвропейських країн.

Далі доповідач назвав головні ознаки, що дають підстави характеризувати сучасний політичний лад Росії як фашистський. Країна не має незалежної законодавчої та судової влади, інститут виборів зведено до формального ритуалу. Громадянське суспільство деформоване і практично повністю контролюване. Цю контролю забезпечено переважанням у можновлад-

Д-р Олександр Мотиль

них колах багатолітніх вислужників силових відомств та спецслужб, передусім колишніх кагебістів.

Перепишується російська історія, населенню накидаються псевдопатріотичні облуди. Усю медійну потугу кинута на уславлення В. Путіна як енергійного, мужнього національного зверхника. Він не від того, аби вряди-годи, неначе фільмова зірка, публічно демонструвати добру фізичну форму. І ніде правди діти, переважна більшість населення і справді щиро закохана в свого повновласника. Особливо це стосується багатьох організацій фанатичної молоді. Отак і виходить, що для легітимності провідника достатньо всезагальної еuforia підтримки. У внутрішньому житті ширяться прояви гіпершовінізму, ксенофобії.

Натомість зовнішня політика характеризується не тільки енергетичним шантажем економічних партнерів, але й, як показали останні події на Кавказі, ведмежим норвом „приневолення до миру”, готовністю до прямого збройного нападу на сусідів у „зоні російських особливих інтересів”. З метою вмотивування останнього Москва посилається на своє буцімто право захисту закордонних „співвітчизників”. Такі забаганки виразно перегукуються з сумнозвісним розчленуван-

ня довоєнної Чехословаччини під блаженним плащиком захисту судетських німців. Доброю новиною, однак, є те, що на довшу перспективу ця голобельна настанова не може принести Кремлеві успіху.

За образним висловом д-ра О. Мотилья, „Путін говорить голосно, проте має замалий патик”. Москва не здатна на реімперіалізацію. У Росії недостатньо сил на те, щоб на міжнародній арені грати ролю наддержави, самих тільки енергетичних ресурсів для цього замало. Попри наявність ядерного арсеналу, озброєння Кремля не відповідає сучасним вимогам.

Проте сказане не означає, що Україні як найближчому сусідові Росії нічого не загрожує, – зазначив у заключній частині доповіді д-р О. Мотиль. Навпаки, саме Крим і Севастополь можуть стати наступним полігоном для опрацювання новітніх технологій територіальної експансії. Доповідач навів низку цікавих міркувань щодо відсутності в Парижі чи Берліні, Брюсселі чи Варшаві готовності реально виступити по боці Києва в разі силової ескалації північних зазіхань на територіальну цілісність України. Згідно з переконанням д-ра О. Мотилья, найбільш послідовною та результативною може бути передусім позиція та дії Вашингтону.

Доповідь викликала жваве зацікавлення, до доповідача слухачі мали багато запитань, на які він давав предметні відповіді.

Сергій Панько,
пресова група НТШ-А

У скарбницю англомовної україністики

НЮ-ЙОРК. – 4 жовтня в будинку Наукового Товариства ім. Шевченка відбулися дві пов'язані між собою події: презентація антології української літератури в англомовних перекладах Вірляни Ткач та Ванди Фипс, а також театральні дійства мистецької групи „Яра”. Антологія, видана в 2007 році львівським Видавництвом „Срібне Слово”, прикрасить будь-яку книжкову полицю – це грубенький, ошатно виданий том майже у 800 сторінок завтовшки, з кольоровими та чорно-білими ілюстраціями. Видання здійснено за фінансової підтримки НТШ-А з фонду Олени Джуль, кредитівки „Самопоміч” у Нью-Йорку та організації „Global Commitment Foundation”.

Відкриваючи програму, модератор Василь Лопух подав головні відомості про новий доробок двох яскравих творчих особистостей – театального режисера та поетеси Вірляни Ткач і афроамериканської мисткині, поетеси, перекладачки українських поетів – Ванди Фипс. Важко уявити собі сьогоднішній нью-йоркський Іст-Вилідж без експериментального театру „Ля Мама”, – сказав веду-

Перекладачка українських поетів
Ванда Фипс.

чий програми і зазначив, що саме завдяки В. Ткач та очолюваній нею мистецькій групі „Яра” в репертуарі театру з 16 вистав дев'ять пов'язані з українською тематикою і українською поезією. „Лямамівцям” властива незвичайна формою та змістом артистична манера драматичного дійства, це робить їхні вистави популярними серед цінителів сценічного авангарду. У висліді багатьох нью-йоркських театралів здобувають нагоду одержати уявлення про світ українського поетичного дискурсу.

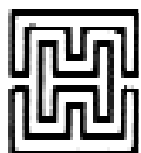
У цьому повною мірою переконалися щасливчики, які заповнили того вечора гостинну залю мангетенської домівки НТШ-А. Оригінальне виконання українських ліричних віршів чергувалося з анломовними поетичними перекладами, несподіваними звуковими та зоровими ефектами.

Чудовим був спів кобзаря Юліяна Китастого: сказати, що завдяки йому глядачева зала раз-по-раз неначе перелітала до дніпровських берегів та порогів, не буде перебільшенням. Для успіху презентації-концерту багато важила участь українських акторів Ольги Шульги та Олександрі Мирної.

Пресова служба НТШ-А

Кобзар Юліян Китастий

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на доповідь-концерт

д-р Віктор Марків

піаніст

(Нюгейвенський університет)

представляє:

Solo piano works of Myroslav Skoryk

У програмі звучатимуть твори:

Partita #5 (1975)

Three Extravagant Dances for Four Hands (1998)

Pianist Alberto Celotto

(University of New Haven)

в суботу, 1 листопада 2008 р., о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003.

Користуйтеся веб-сайтами

„СВОБОДИ” www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА” www.ukrweekly.com

УКРАЇНА І СВІТ

Вшанували мецената Євгена Паранюка

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ, Хмельницька обл. – Кам'янець-Подільський національний університет ім. Івана Огієнка, разом з іншими науковими установами (серед яких було й Наукове Товариство ім. Шевченка у Словаччині), в середині вересня дводенними міжнародними науковими читаннями вшанував мецената з української діаспори в США Євгена Паранюка з нагоди його 85-ліття. Не так часто в Україні буває відзначення однієї людини окремою конференцією, тим більше, коли ця людина не є ні професором, ні політиком, ні високою духовною особою, а простим робітником, що живе на пенсії в Америці.

Народився він 27 червня 1923 року в селі Хмелівка на Івано-Франківщині. В рідній Хмелівці закінчив шість класів основної школи та активно залучився до культурно-громадської праці. В 1941 році німецька окупаційна влада забрала його на примусові роботи в Німеччину. Спочатку працював на шахті, згодом – на військовому заводі.

Ще в часі війни він став заочним студентом Українського господарського інституту в Подєбрадах (Чехія). Після війни опинився в Празі, згодом в таборі Ді-Пі в Баварії, а від 1949 року постійним місцем його перебування стали США. Там він працював у кількох професіях, найдовше (20 років) – вахтарем у Нью-Йорку.

З перших же днів перебування за океаном залучився до культурно-громадської праці української громади, нав'язавши тісні контакти з чільними її представниками: Олександром Кошицем, Володимир Січинським, Євгеном Маланюком, Іваном Багряним, Докією Гуменною, Василем Баркою, Митрополитом Мстиславом та багатьма іншими.

Після відновлення самостійної України в 1991 році Є. Паранюк майже щороку їздить в рідний край, ніколи не з порожніми руками. Не маючи власної сім'ї, він зароблені гроші „інвестує” в українську культуру. В бібліотеки України він спровадив з США тисячі книжок. Кілька книжок, наприклад, про рідне село Хмелівку, видав сам на власні кошти. Остання з них, „Неповторні зустрічі”, нещодавно появилася в Ужгороді. В додатку до неї згадано 130 українських громадських діячів, з якими доля звела Є. Паранюка. Про кожного з них він подав короткі біографічні довідки, а про деяких і окремі статті.

А чому саме Кам'янець-Подільський національний університет (перший український університет, заснований 1918 року) влаштував наукові читання в честь Є. Паранюка? Від початку 1990-их років по сей день він збагатив бібліотеку цього університету 1,200 рідкісними книжками, здебільшого англomовними. В бібліотеці вони виділені в окремий фонд. Частина з власних книжок Є. Паранюка була представлена на

Учасники „паранюківських читань” перед пам'ятним знаком на пошану Івана Огієнка.

його персональний виставці.

На „читаннях” в честь 85-ліття мецената (в них брав участь і сам ювіляр), було зачитано дев'ять доповідей. Місцевий історик і краєзнавець Борис Кушнір накреслив людський профіль Є. Паранюка. Завідувач Центру дослідження історії Поділля Лев Баженов освітлив краєзнавчі дослідження Є. Паранюка. Журналісти Віра Шпильова та Микола Гординчук розповіли про його допомогу Україні.

Директор бібліотеки університету Віктор Прокопчук ознайомив присутніх з фондом Є. Паранюка в даній бібліотеці. Доцент Артур Михайлик проаналізував найновішу книгу Є. Паранюка „Неповторні зустрічі”, а доцент В. Логіна – його книгу „Український Голівуд і Олександр Кошиць”. Цікавою була доповідь Едуарда Заварчука „Іван Франко в творчості Євгена Паранюка”. Автор цих рядків розповів про своє знай-

омство з ювіляром, його подорожі в Прагу та фінансову підтримку майбутньої „Золотої книги творців і жертводавців Музею визвольної боротьби України в Празі”.

Ці доповіді, взяті разом (які б мали появитися окремим збірником), становлять яскравий профіль українського патріота, який від ранньої молодості змушений був жити на чужині і не смів спілкуватися навіть з найближчими родичами, щоб їм не пошкодити. Як лише Україна стала незалежною державою, він вважав своїм моральним обов'язком допомогти їй „стати на ноги”, головним чином, на ділянці науки і культури. Як і тисячі інших вигнанців з рідного краю подібної долі, він допомагає не словами, а конкретними вчинками. І за це заслуговує глибокої поваги і пошани.

Микола Мушинка,
академік Національної
академії наук України

ПОСТАТІ

Микола Лукаш посів виняткове місце в українській літературі

29 серпня минуло 20 років з дня відходу у вічність славного українського перекладача світової художньої літератури Миколи Лукаша. Народився він 19 грудня 1919 року в місті Кролевіці на Сумщині. Дитячі та юнацькі його роки припали на час, коли в Україні почалося масове винищення української інтелігенції.

М. Лукаш уцілів з чистої випадковості. Доля його вберегла в післявоєнні роки, хоч перебування на тимчасово окупованій території кидало тінь на його біографію, особливо в розпалі репресій в Україні другої половини 1940-их років.

М. Лукаш спершу вчився на історичному факультеті Київського університету, але навчання було перерване війною. У 1947 році він усе ж закінчив Харківський педагогічний інститут. Творче життя М. Лукаша припадає між 1953 і 1973 роками. Для перекладацької праці М. Лукаша найбільш актуальними і плідними були традиції дум та пісень козацької доби, різдвяні вірші, церковні коляди. Ці традиції мали безсумнівний відбиток у Лукашевому перекладі „Фауста”, „Декамерона” Джовані Боккаччо, а українська „Енеїда” відлунювала могутні ямби Івана Котляревського.

Велике значення для Лукашевого перекладацького доробку мали українські романтики Євген Гребінка, Левко Боровиковський,

Микола Костомаров, ще більшою мірою – Тарас Шевченко, його „Псалми Давидові” та вільні переклади біблійних пророків.

Фундаментальними цінностями для М. Лукаша були твори Івана Франка, Лесі Українки, Володимира Самійленка, Миколи Зерова, Максима Рильського. Великий вплив на його творчість мав своєю перекладацькою працею Пантелеймон Куліш.

Як глибокий знавець двох десятків мов М. Лукаш не мав за життя і, мабуть, ще не скоро матиме рівного собі на цьому полі.

Світ побачив низку перекладів М. Лукаша Йогана Гете, Густава Флобера, Мігеля Де Сервантеса, Фелікса Льюе де Веґи та багатьох інших. Окремими книгами в Лукашевому перекладі вийшли поезії Фрідріха Шіллера, Федеріко Гарсія Лорки, Гійома Аполінера, Роберта Бернса, Генріха Гейне, Адама Міцкевича, Віктора Гюґо, Поля Верлена та багато інших поетів світу.

М. Лукаш знав і розумів оригінальний текст з усіма його нюансами. Доробок і осмислення творчої спадщини М. Лукаша є насущна необхідність і обов'язкова умова повноцінного існування сучасної української культури.

Тамара Цісельська,
Гантер, Нью-Йорк

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГ ПІВНІЧНОГО І ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬО-ДЖЕРЗІ

відбудуться

у п'ятницю, 7 листопада 2008 р., о год. 3-ій по пол.
в Українському Культурному Центрі
60 North Jefferson Road, Whippany, NJ

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішучим правом голосу: члени Управи Округного комітету, конвенційні делеґати та по два делеґати наступних відділів:

**25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 171, 172, 214, 234, 287, 340;
155, 269, 349, 353, 372.**

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Стефан Качарай – Президент УНС

Михайло Козюпа – Другий заступник президента УНС

Христина Є. Козак – Головний секретар УНС

Евген Осціславський – Радний УНС

За Управу Округ:

Степан Вельгаш, голова Округу Північного Нью-Джерзі

Ярослав Завійський, голова Округу Центрального Нью-Джерзі

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Сольні вистави Галини Стефанової

Галина Стефанова
Фото: Всеволод Петров

БОСТОН, Масачусетс. – Наприкінці липня в Бостоні й Кембріджі відбулися сольні вистави відомої української акторки Галини Стефанової. Перша з них була за програмою Літньої школи при Українському науковому інституті Гарвардського університету (УНІГУ). Ця вистава

була розрахована саме на студентів Літньої школи. Друга вистава була спонсорована Союзом Українок, парафіями українських церков Бостону і відбулася в приміщенні української католицької церкви Христа Царя.

В УНІГУ Г. Стефанова виступила з моновиставою „Польові дослідження з українського сексу“ за романом сучасної української письменниці Оксани Забужко. Прем'єра цієї вистави відбулася 5 квітня 2005 року в Київському експериментальному театрі під час фестивалю моновистав „Відлуння“. Опісля п'єсу побачили глядачі Львова, Ялти й Торонто. Зараз вистава за цією п'єсою постійно виконується на сцені Київського державного центру театрального мистецтва ім. Леся Курбаса.

Результатом адаптації роману О. Забужко для сцени став відвертий монолог, в якому персонаж Г. Стефанової протягом години намагається з'ясувати стосунки, перш за все, з собою, тоді з своїми батьками, коханцем та друзями. Обставини склалися так, що ця жінка приїхала до американського університету викладати вступний курс з української культури, і тут,

попри те, що довкола неї є колеги й студенти, вона почувається ніяково і самотньо. Й це відчуття відірваності змушує героїню вистави переглянути своє життя і поглянути на нього з перспективи трагедій та драм новітньої історії України.

П'єса, як і одноіменний роман, відбиває всю творчість О. Забужко, в якій присутнє трагічне й комічне, високе й буденне.

Через кілька днів після цієї вистави в Гарвардському університеті акторка виступила в церкві Христа Царя за моновиставою „Стіна“ за п'єсою Юрія Щербака. В центрі п'єси – спогади княжни Варвари Репніної про її зустрічі з Тарасом Шевченком. В. Репніна, одна з найбільш освічених жінок тогочасної Російської імперії, яка також писала літературні твори, була в захваті від Т. Шевченка і однією з перших оцінила й визнала його блискучий талант.

Ця п'єса складається з монологів В. Репніної, в яких вона розповідає про свій бурхливий роман із Т. Шевченком. Основою твору стали реальні історичні документи (зокрема, листи В. Репніної до свого духовника, швайцарського священника Шарля Ейнара, в яких вона пише про Шевченка), її оповідання „Дівчина“ та її неза-

вершений безіменний роман про Шевченка. Після арешту поета княжна так ніколи й не одружилася, продовжувала допомагати Т. Шевченкові, коли той був на засланні. Цей сюжет кидає світло на одну з найзворушливіших любовних історій, які відбулися в Російській імперії у XIX ст.

Г. Стефанова народилася у 1956 році в селі Крестовая, Магаданської області, на Колімі, в родині політичних в'язнів. Коли їй було 12 років, родині дозволили повернутися до Львова, де вона закінчила середню школу, потім поступила до Київського театрального інституту ім. Карпенка-Карого після його закінчення у 1979 році 12 років грала у Київському молодіжному театрі. Паралельно з працею в театрі вона закінчила філологічний факультет Київського державного університету ім. Т. Шевченка.

У 1991 році Г. Стефанова розпочала кар'єру солістки. Разом із трупною авангардною музикою „Решерш-ансамбль“ вона брала участь в українсько-німецькому проєкті Вальтера Мосмана „Музика й тексти“. В її доробку також ролі Варвари Репніної (спектакль „Стіна“ в Театрі актора), Клеопатри (п'єса „Клеопатра“ Ю. Едліса), Ельзи (п'єса „Пат або гра королів“ П. Когоута), а також головні ролі у моновиставах „Польові дослідження з українського сексу“ за романом О. Забужко та „Палімпсести“ за віршами Василя Стуса.

У 1997 році Г. Стефанова одержала нагороду „Київська пектораль“ за найкраще виконання жіночої ролі у п'єсі „Стіна“ (Театр актора), у 2001 році – премію ім. В. Стуса, а у 2002 році – премію ім. Дмитра Нитченка за популяризацію творів української літератури.

У 1998 році Г. Стефанова зіграла роль княжни В. Репніної у фільмі Станіслава Клименка „Поет і княжна“.

Петро Т. Волощук

Галина Стефанова: „Кожен актор мусить знайти свою роль“

Інтерв'ю з акторкою Галиною Стефановою перевела Ярослава Стріха.

– Як ви добираєте матеріали для вистав?

– Важко відповісти, бо не знати, хто кого вибирає. Просто я прочитала „Польові дослідження...“, і в мене з'явилося відчуття, якого не було в контакті з жодним іншим матеріалом. Здавалося, ніби вона щось від мене почула, підглядела, а я не вірила, що ми з нею про це не говорили. І чоловікові моєму Романові Веретельникові, і мені шалено сподобалась книжка, хотілося проявити захоплення у конкретній роботі. Посилило бажання й те, що Оксану Забужко „кусали“ за цей роман, і треба було підставити їй плече. В. Репніну я грала й раніше в Молодіжному театрі, але не в моновиставі. А що стосується Василя Стуса, то це було багаторічне вглядання, вчитування в його вірші, навіть байдаркові походи з родиною Стусів, присутність Дмитра і Оксани – сина і невістки письменника. Стосунки з матеріалом лежать у метафізичній площині, як стосунки з поезією. В театрах акторам можуть ролі просто роздавати, але мені здається, що кожен актор мусить знайти свою роль.

– Як Ви працюєте над текстом вистави?

– Непросто було працювати з „Польовими дослідженнями“, бо це роман-монолог, розповідь, а у виставі завжди мусить бути конфлікт, треба створити діалог. Я виписувала на якісь клапти паперу те, що мене зачіпало під час читання роману – ідеї, конфлікти, уривки діалогів. Роман допомагав, критикував. Важливо мати поруч когось з добрим вухом. Так ми вигадали, що героїня увесь час

дзвонитиме своєму хлопцеві, в романі вона цього не робить. Так що, фактично, над виставами ми працюємо удвох. Шукаємо щось нове, коли щось не спрацьовує. Чорна, марудна, моментами невдячна робота, з якої інколи здається, що вже не вилізеши. Ми маємо багато напрацювань, які так і не стали виставами. Залишилися тексти, ідеї, але вистави виходили не завжди.

– Чи не могли б Ви розповісти про такі „недовистави“?

– Насправді, я дуже хотіла б зробити виставу про Ольгу Хоружинську. Маю два чи три зошити напрацювань. Вона була дуже цікава жінка, чимось схожа на Репніну. Про Репніну часто кажуть: „Вона писала Шевченкові якісь записки, змудила його, він пішов“. Але ж людина ніколи не ставиться так просто до своїх емоцій, до своїх емоційних стосунків! А стосунки Репніної з Шевченком зводять до одного речення. Мене це так ранить!

Стосунки Хоружинської та Івана Франка – це теж неймовірна історія. Вона скінчилися шлюбом, але від того стосунки не стали простішими, від того вони не стали менш захопливими чи менш яскравими – просто неймовірний матеріал для вистави. Хоружинська прожила майже 80 років, тому щоб ставити виставу про неї, від її імені, мого акторського віку ще вистачає. Може, вистава ще й буде, а може – ні. Якщо ми почали зондувати якийсь простір, якщо він є притягальний для нас, то він може виявитись притягальним ще для когось. Але не все цікаве стає виставою.

– Як Вам вдається багато разів підряд грати той же спектакль, і щоразу його при цьому емоційно переживати?

Чи міняється Ваше прочитання тексту, постановка?

– Безперечно, вистава міняється. В ідеалі, кожна вистава є іншою. Це школа, ремесло – щоразу, як вперше, з величезним подивом входити в простір вистави. Діти ж, граючи з лялькою, щоразу граються нею по-іншому. Втім, деякі актори це втрачають. Мене лякає, коли режисер на репетиції кричить: „А оце зафіксуй“, бо я знаю точно, що того виразу вже не відтворю, хоч убивайте, хоч ріжте. Щось ти зафіксуєш, безперечно, але не все. Мій вчитель мені казав: „Ніколи не запам'ятовуй, як ти щось робиш, тільки що“. „Як“ мусить бути щоразу іншим. Врешті, на іншій сцені, перед іншими людьми дослівно все й не повторюєш. Скажімо, сьогодні в мене на сцені згасла лампа, довелося використувати свічку. Ще я в цій виставі вставала тричі на стільця, хоча зазвичай не встаю – доводилося знаходити моменти, щоб мене побачили люди з останніх рядів. Іще – я часто світляною завісою прихована від глядачів, а тут було живе спілкування очі в очі, це теж треба використати. Це свіжість. Коли мене перестануть хвилювати вистави, я підду.

– Чи важливий для Вас глядацький відгук, відчуття, що говорите не в порожнечу?

– Він може допомагати, але не завжди є визначальним. Першу постановку „Палімпсестів“ через різні причини сприйняли прохолодно – я знала, що треба далі працювати. А потім друзі, яким спершу вистава не сподобалася, прийшли на неї ще й на початку цього року, і потім підходили до мене, казали, що їм сподобалося. Вистава – це як питання людині. Один режисер казав мені, що актор – це Божі очі, що через акторів Бог дивиться на людей.

Юристи...

(Закінчення зі стор. 5)

Комісія із зміцнення демократії та утвердження верховенства права дійшла висновку, що з юридичної точки зору події 1932-1933 років в Україні являли собою акт геноциду – відповідно до визначення Конвенції ООН „Про запобігання злочину геноциду і покарання за нього“.

Нарешті, як пояснює Р. Лемкін, „це – не просто випадок масового вбивства. Це – випадок геноциду, знищення не лише окремих осіб, але всієї культури і нації. Навіть якби ці дії не спричинили страждання, ми всеодно змушені були б засудити їх, оскільки спільність менталітету, єдність ідей, мови і традицій, які утворюють те, що ми називаємо нацією, являють собою один з найважливіших вимірів цивілізації і прогресу“.

Передплата „Свободи“
коштує тільки 55 дол. на рік!
Телефонуйте
до відділу передплати:
(800) 253-9862, дод. 3042

Довгий шлях до рідної мами

Микола (Новомир) Підлісний
(Продовження).
Початок в ч. 40, 41, 42)

Знову стою на шосейній дорозі Тревізо-Удіно. Зупиняються авта – військові і цивільні. В одному з них я примостився серед військовиків. Нараз залазить один з жандармів. Переглядає документи. Я ніяких документів не мав. Мене забрали до комендатури, де я розповів, що під час бомбардування транспорту в Німеччині я загубився і потрапив до козачого відділу, який відправляли в Італію. При тому сказав, що маю 15 років, хоч уже мені було 17. Повірили, бо не посадили за ґрати, а послали в казарму працювати в кухні, ще й пообіцяли знайти мою родину. Десь через тиждень мені сказали, що відішлють до Падуа, в напрямі до Німеччини.

Уже був лютий. Війна наближалася до кінця. Американці обстрілювали все, що рухалося по дорогах. Без жертв не обходилося. Німці своїх вбитих відправляли в Німеччину вантажівками. В одну з них примостили між трунами і мене. Приїхали в Падуа, на подвір'я тюрми. Коли відкрили борт машини, я вискочив. Перелякані німці відскочили від авта, лементуючи до шофера та його партнера.

Тоді шофер поінформував їх про живого пасажера, якого вони мають перевезти в комендатуру. Вони й заспокоїлись. В цій комендатурі я чистив чоботи німцям і допомагав в кухні. Мені уже натякали, що не можуть відшукати моєї родини в Німеччині, а тому мене перешлють в Німеччину і вже на місці розшукують мою родину. Я знову замислився, що далі робити.

У Вероні, на базарі, я зустрів солдатів, які говорили російською мовою. Вони були тут у відпустці і уже збиралися їхати до своєї частини, біля швейцарського кордону. Запитав, чи не могли б вони взяти мене з собою. Вони погодились. І ще того самого вечора ми виїхали з Верони. Вони мене взяли за конюха.

Побув я тут менше тижня і розпитав в людей дорогу до Швейцарії. Хоч мені і не радили, я знову був в дорозі. Була вона кручена, гориста, заметена снігом. Уже вечоріло, коли побачив маленьку хатину. Підійшов до хати, постукав у двері. Чоловік боязливо відчинив і запитав, хто я такий і що тут роблю. Пояснив йому, як міг. Він запросив в хату. Дали мені перекусити, що мали, і примостили на соломі разом з козою. Рано дали випити якоїсь юшки з шматком хліба, господар вивів мене на двір, показав рукою, куди мені йти, а сам вернувся назад. Кілька годин я йшов по снігу, без жодного сліду. Тільки гори, засипані снігом.

Йшов я увесь день, а Швейцарії і не видно. Насунули хмари, зробилося темно. То я став робити кульки із снігу і кидати наперед, щоб не впасти в якусь прірву, бо кулька робила чорну ямочку в білому снігу і я знав, що провалля немає. Найгірше було те, що сніг сягав коліна, а внизу був твердий і я провалювався, а вилазити було важко. Я щипав себе, аби не заснути. Я помолився Богу, бо знав „Отче наш“ ще з дому. Далі – в дорогу. Хмари почали сходити, і я зауважив якусь будову. Подумав, що уже

дістався до Швейцарії. І мені треба за всяку ціну дістатися до тієї будови, бо інакше загину в снігу.

Уже темніло, коли я підійшов до цього будинку. Усе зачине-но. Не було світла всередині, жодних ознак людського життя. Вибив шибку у вікні і вскочив всередину. Кругом чисто, охайно, ще й купа дров. Ось розведу вогонь, нагріюся і посушу одяг. Нараз чую, щось зашаруділо. Взяв в руки добрий шмат дерева. Чекаю. Думаю собі, якщо військовий, то дістане, якщо цивільний – то ні. Піднімається сходами старший чоловік в цивільному і на милицях. Побачивши мене, він знік, а коли отямився то запровадив мене униз, де була його мама.

Це був готель для туристів у довоєнні роки. За 500 метрів від готелю стояла велична і чарівна гора Матергорн. В готелі була мапа з гіпсу, а на ній позначені всі прикордонні станиці як з італійського боку, так із швейцарського.

На другий день після сніданку я переодягнувся в сухий одяг і збирався йти далі в дорогу. Мої господарі відряджували йти сьогодні, бо на дворі не переставала завірюха. Але мене тривожило, що господар учора до когось телефонував.

Вони дали мені палицю від лещат і яблуко на дорогу, та показали, куди треба йти, щоб дістатися до швейцарської прикордонної станиці. Ледве я вийшов з готелю, як загула завірюха. Світу Божого не бачу. Аж раптом хтось з гори спускається просто на мене. Став і чекаю, що буде, хто він такий. Він був в білому камуфляжі, з карабіном за плечима. Питається італійською мовою, куди я їду. Відповідаю, що до Швейцарії. Тоді питає, чи я не боюся. Кажу, що ні. Тоді він показав рукою, щоб я йшов його слідами до швейцарської станиці. Знову загуло, піднявся великий вітер. Сліди замело. Я усе йду, а станиці не бачу. Зрозумів, що збився з дороги. Невже доведеться замерзнути в чужому краю, так близько від волі? Почав вилазити на якусь круту гору з допомогою палиці, яку подарував мені чоловік в готелі. Нарешті виліз.

І побачив будинок. Жодного знаку життя. То я подумав, що Бог не без милости, а козак не без долі. Страшений вітер. Треба було рачки лізти, щоб не змело. Будинок був невеликий, двоповерховий. Перший поверх був засипаний снігом з вибитих вікон. На другому були залізні ліжка, купа ковдр, крісла та піч. Ось тут я й оселився. Вичистив піч, поламав крісло, розпалив огонь. Знайшов якесь борошно, посудину, розтопив сніг у ній, помив і почав варити мамалигу. Коли почав готувати ліжко до снання, то почув нібито людський голос. Спочатку думав, що то мені вида-лось. Коли прислухався, то знову почув голос. Надів черевики і вийшов на двір. Побачив двох чоловіків в білому з карабінами на плечах.

Вони підскочили до мене, обмалцали, чи я не маю зброї. Заговорив один до мене німецькою мовою. Тоді я зрозумів, що то були швейцарські прикордонники, які мене шукали.

(Продовження – в наступному числі)

І М І Г Р А Ц І Я

Консультація безкоштовна

Andrew P. Johnson, Esq.

Колишній державний адвокат захищає імігрантів впродовж 10 років.

Всі іміграційні справи:

- Зелена Картка через працю або шлюб
- Робоча віза (H, L)
- Зміна стану
- Інвестиційна віза* (E)
- Депортація
- Азиль
- Відклик до федерального іміграційного суду

(212) 693-3355

Бюро в Менгеттені (Wall Street & Broadway)

*Українці мають право скласти заяву на Зелену Картку через інвестиційну візу.

16-ий КУРІНЬ УПС „БУРЛАКИ“

організує

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ТАБОРИ

від четверга 25 до середи 31 грудня 2008 р.

Приїзд учасників у четвер, 25-го грудня 2008 р.

1. ТАБІР ДЛЯ МОЛОДШОГО ЮНАЦТВА
2. ТАБІР ДЛЯ СТАРШОГО ЮНАЦТВА

на лещетарських теренах

Gore Mountain, North Creek, NY.

Таборова оплата 645.00 дол. і 35.00 дол. вписове.

- Таборова оплата покриває приміщення, прохарчування (сніданок і вечеря), транспорт до лещетарських теренів, витяги, інструкції лещетарства.
- Оплата не покриває доїзду до табору.
- Вписове (незворотне) покриває таборову відзначку і адміністративні видатки.

Карти зголошення можна дістати в Пластових Станіях.

Число таборників є обмежене.

Зголошення будуть прийматися в такій черговості, як будуть приходити.

Інформації про табір та карту зголошення можна дістати

на **website: www.plastusa.org або www.bltabir.org**

Карти зголошення з повною оплатою треба висилати на адресу:

Mr. Y. Danyliw, P.O. Box 206, Spring House, PA 19477.

Чеки виписувати на „PLAST, INC. – BURLAKY“.

Кандидатів до булав таборів просимо зголоситися до
пл. сен. Ю. ДАНИЛІВА та подати точну адресу і число телефону:

E-mai: danburlak@verizon.net

РОДИЧІВ І ГОСТЕЙ,

які бажають дістати інформації про приміщення
в часі табору, просимо звертатися до пл. сен. Андрія Хархаліса
e-mail: acharchalis@comcast.net

Український Інститут Америки

запрошує на
Мистецьку виставку
з нагоди

60-ЛІТТЯ УІА

Виставка включатиме твори з постійної колекції Інституту:

- Архипенко • Бурлюк • Дядинюк
- Гриченко • Гніздовський • Гуцалюк
- Курач • Мазепа • Оленська • Соловій

Виставка буде відкрита

**від 28 жовтня до 31 грудня 2008 р.
від 12-ої пол. до 5-ої год. веч.**

(закрита по понеділках)

**Ukrainian Institute of America
2E 79th St., New York, NY 10075
Tel.: (212) 288-8660**

SUMA

Federal Credit Union

Your Money Is Safe Here

- The National Credit Union Administration insures all federal credit unions
- NCUA is backed by the full faith and credit of the U.S. Government, just like the FDIC
- NCUA insures accounts up to at least \$250,000
- IRA and KEOGH accounts are insured separately up to \$250,000

You can sleep soundly when your savings are at SUMA

Visit us on the web at **www.sumafcu.org**

Certificates of Deposit*

4.08% APY**

1 Year Term (4.00% APR)

Mortgages

6.125%

30 Year Fixed (6.132% APR)

* Regular CDs over \$100,000 receive a 0.15% bonus ** Rates are based on a one year yield and are subject to change without notice.

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

New Haven Branch

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

Aron Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

Замовляйте DVD VHS
17-річниця Незалежності України.
Фільм Роксоляна.
Ціна 20.00 дол.

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law

Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

• ДО ВИНАЙМУ •

Edison, NJ – До винайму кімнати у великому
домі: 5 спальн, 2 лазні, вітальня, кімна-
та для відпочинку, їдальня, гараж, місце
для авт. Близько до поїзду, автобуса та „high-
ways“; 2,500 дол. місячно, або 500-600 дол. за
кімнату. Ціна до узгодження.
Тел.: (732) 492-4144

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуюмо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка до опіки над
старшою жінкою із замешканням.
Платня за домовленням.
Тел.: (713) 927-9791

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своєї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

****Нові найнижчі ціни****

В Україні: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунок: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саліми – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

“THE SOVIET STORY” in New York!

Jury Prize Winner, 2008 Boston Film Festival, this is a story of an Allied power, which helped the Nazis to fight Jews and slaughtered its own people on an industrial scale. Assisted by the West, this power triumphed on May 9th, 1945. Its crimes were made taboo and the complete story of Europe's most murderous regime has never before been told ... until now ...

Village East Cinema, 181-189 2nd Avenue (corner 2nd Avenue and 12th Street) New York, NY 10003
www.villageeastcinema.com

When: Friday, October 24, 2008 through Thursday, October 30, 2008.

The film is in English. It will screen 5-6 times daily. For screening times and tickets see:
www.villageeastcinema.com from October 17, 2008.
www.sovietstory.com

DNIPRO CO.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ 688 Sanford Ave Тел.: (973) 373-8783 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Тел.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1801 Cottman Ave Тел.: (215) 728-6040
--	---	---

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
--------------------------------------	--	--	-----------------------------

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого найдорожчого
ТАТА І ДЗЯДЗЯ

СВ. П.
ЯРОСЛАВА КУЛИНИЧА

буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
31 жовтня 2008 р. о год. 6 ранку
в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Близьких і знайомих просимо о молитви
за душу Покійного

Сини з родинами

Ділимося сумною вісткою, що 17 жовтня 2008 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО та БРАТ

СВ. П.

ВАСИЛЬ ТЕРШАКОВЕЦЬ

нар. 24 липня 1938 р. у Львові.

Довголітній учитель Школи Українознавства, колишній редактор „Свободи“, член і соліст хору „Думка“, член церковного хору при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку та пластун сеніор куреня „Лісові Чорти“.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 21 жовтня 2008 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 22 жовтня 2008 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а відтак на українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

- дружина – МАРІЙКА
- донька – АНЯ ТОМКО з мужем БРАЄНОМ та діти: КАТЯ, ЛЕСИК і ЛІЛІЯНА
- донька – ЗЕЗЯ ЗАВАДІВСЬКА з мужем МІСЬОМ та діти: МАРКО, ДІЯНКА і МИКОЛА
- брат – ОСТАП ТЕРШАКОВЕЦЬ з дружиною ВІРОЮ
- братанки – ДОРА ІСКАЛО з мужем БОГДАНОМ та діти: ЮЛІАН і ХРИЗАНТ
- АНІСА ТЕРШАКОВЕЦЬ
- теща – ОЛЕКСАНДРА ФЕДУРУК
- та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Їому пам'ять!

В пам'ять Покійного родина просить складати пожертви на відбудову Української католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці в селі Кліцко або, як бажаєте, на хор „Думка“ в Нью-Йорку, Ukrainian Chorus Dumka, 144 2nd fl., New York, NY 10003 або на Школу Українознавства, Ridna Shkola, 60 North Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981.

Ділимося сумною вісткою, що у
Мільбурн, Нью-Джерзі дня 17 жовтня 2008 р.
відійшов на Вічну Ватру

СВ. П.

пл. сен. праці

ВАСИЛЬ ТЕРШАКОВЕЦЬ

Лісовий Архидідько „Базиль“.
Народився 24 липня 1938 р. в Україні.

Член Пласту від 1946 р. в Німеччині, член 3-го Куреня Юнаків в Нью-Йорку (1951-55), пластун скоб, впорядник гуртка юнаків, член Станичної Пластової Старшини в Нью-Йорку, член Куреня „Лісових Чортів“ безпереривно від 1955, число Реєстру 159.

Активний учасник всіх трьох роверових мандрівок „Лісових Чортів“ у 1955, 1956, 1957 рр. Скріба Молодої Фамілії (1958-59) та редактор Листів до Братів Фаміліантів (1970-71).

Висловлюємо наші найщиріші співчуття
дружині Марії, донькам Андреї і Александрі з родинами,
братові Остапові з родиною.

Пам'ять про нього буде завжди з усіма нами,
а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця
усього видимого і невидимого – він вічний.

III-ій КУРІНЬ УСП і УПС
„ЛІСОВІ ЧОРТИ“

Ділимося сумною вісткою з родиною та знайомими,
що 9 жовтня 2008 р. відійшла у Божу вічність
наша найдорожча МАМА

СВ. П.

ДАРІЯ СТАСЮК

нар. 4 березня 1912 р. в містечку Вишгородок на Волині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 16 жовтня 2008 р. у церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Покійну маму поховано на церковному цвинтарі.

Залишилися в глибокому смутку:

діти – ДОМЕТІЙ і АЛЕКСАНДРА з родинами.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що
17 вересня 2008 р. в Bloomington, Indiana, померла

СВ. П.

СОФІЯ КУДРИК

нар. 15 жовтня 1912 р. у Львові
дочка Володимира та Галини (Стрийської) ДИДИНСЬКИХ,
вдова д-ра Олега Кудрика, який помер скоріше.

Закінчила гімназію ім. Івана Франка у Дрогобичі. Одержала диплом у Львівському Інституті Міжнародної Торгівлі та вищі студії (postgraduate) студії в Торговельному Інституті у Відні. Перед приїздом до США була керівником у комерційному банку у Львові і керівником бюро корпорації міжнародної торгівлі у Кракові в Польщі.

З чоловіком Олегом приїхала до США в 1949 році. В Блумінгтоні працювала в бібліотеці університету Індіана, була головним асистентом і координатором східньо-європейського і слов'янського відділу. Була членом Товариства John Harvard and Society, Harvard College, Cambridge, MA. Її чоловік д-р Олег Кудрик був головою відділу закупівлі (aquisitions) бібліотеки університету Індіана.

Похорон відбувся 15 жовтня 2008 р. в Cedar Hill Ukrainian Cemetery у Вашингтоні.

Залишилися у смутку:

- кузинка в Україні – ЛІДА СТРИЙСЬКА з родиною
- кузинка в Польщі – РОМА СТРИЙСЬКА-КУЧИНСЬКА
- племінники в США – АДРІАН і МАРТА ГАЛЯРЕВИЧІ
- ЮРІЙ і ВІРА ПОПЕЛІ
- АДРІАН і ІРЕНА СТРИЙСЬКІ
- у Франції – ЕЛЗБІСТА і ДОМІНІК LIEVOUX

Вічна Її пам'ять!

18 жовтня 2008 р.
відійшов у вічність мій БРАТ

СВ. П.

АЛЕКСАНДЕР ХІЦЯК

колишній дивізійник.

Дружина – ІРЕНА
діти і внуки, Австралія
сестра – НІНА, Америка.

Прощай ЛЕСЮ...

РЕДАКЦІЯ та АДМІНІСТРАЦІЯ ТИЖНЕВИКІВ
„СВОБОДА“ і THE UKRAINIAN WEEKLY

висловлюють щирі співчуття
редакторів ПЕТРОВІ ЧАСТО,
його дружині ЛЮБІ та дітям і внукам
з приводу смерти

МАМИ, ТЕЩІ і БАБЦІ

св. п. ПАРАСКОВІЇ ІВАНІВНИ ДМИТРИШИН

ГОЛОВНА УПРАВА „САМОПОМІЧ“
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

ділиться сумною вісткою з членами нашої установи
і всією українською громадою, що 3 жовтня 2008 р.
відійшов у вічність довголітній голова

СВ. П.

БОГДАН МИХАЙЛІВ

Дружині Олі з родиною складаємо щирі співчуття.
Вічна Йому пам'ять!

У смутку повідомляємо, що 3 жовтня 2008 р.
відійшов у вічність
довголітній Голова Кредитового комітету
Федеральної Кредитової Кооперативи
САМОПОМІЧ – НЬО-ЙОРК

СВ. П.

БОГДАН МИХАЙЛІВ

Опечаленій Родині Покійного
складаємо сердечні співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Дирекція та Управа Кредитівки

Нев'янучу китицю на свіжу могилу
нашого товариша із шкільної лавки гімназії
Берхтезгаден

ЗЕНКА КАСАРАБИ

складаємо на стипендію для сиріт в Україні
через стипендійну акцію СУА.

Родині, дружині Олі, дітям з родинами,
сестрі Ірені з родиною
наші щирі слова співчуття.

Однокласники:

Марта Бігун-Ковч, Олена Деркач-Маців, Наталка Гадач-Лев,
Ніна Федорович-Раб, Лярісса Голубович-Пенцак,
Христина Ковч, Богдан Кутко, Богдан Лехман,
Ліда Макарушка- Ярославич, Ярополк Раковський.

Фундація ім. Івана Багряного
повідомляє своїх членів та українську
громаду, що 12 жовтня 2008 р.
відійшов у вічність

СВ. П.

**д-р ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ
ГРИШКО**

який народився 15 січня 1914 р. в Яготині на Київщині.

Він був другом і співпрацівником Івана Багряного, ідеологом і голо-
вою партії УРДП – УДРП, одним із організаторів Фундації та її членом.
Він є автором ряду книг: „Досвід з Росією“, „Молода Україна підсо-
ветського сорокаліття“, „Москва сльозам не вірить“, „Замах на життя
нації“, „Український голокост 1933 р.“, „Хто з ким і проти кого“, „Укра-
їнський Гоголь“ (анг. мовою), „Карби часу“ та ін.

Висловлюємо щире співчуття дружині Галині,
дочкам та його дальшій рідні в діаспорі і в Україні!

Вічна Йому пам'ять!

Управа Фундації ім. Ів. Багряного в США

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

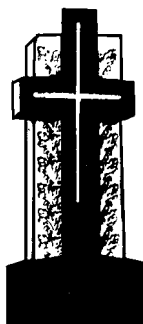
ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ТАК, ваш КЛЮЧ до вигідної пенсії чекає на ВАС!

УНС допоможе **Вам** відкрити ваші можливості **СПЕЦІАЛЬНИМ** пенсійним пляном, який платить **5%** на **5** років. Що за корисний спосіб розпочати свій пенсійний фонд!

5% ЧА 5 РОКІВ

За дальшими інформаціями
ПРОСИМО ТЕЛЕФОНУВАТИ ДО УНС
1-800-253-9862

- Безпечно
- Надійно
- Певно

UNA Inc. 2200 Route 10 Parsippany NJ 07054 - www.UkrainianNationalAssociation.Org - una@unamember.com

KANTOR
LONG - DISTANCE - PHONE - SERVICES

**Перша українська телефонна компанія
в Північній Америці**

- ✦ Низькі ціни
- ✦ Висока якість
- ✦ Жодних лімітів
- ✦ Жодних попередніх, додаткових чи прихованих оплат

Телефонуйте до нас:

з Чикаго: **773-751-2318**

з Філадельфії: **215-689-8076**

з інших місцевостей: **1-877-848-6376**

www.kantor.ca

**Не гайте часу – звертайтеся до нас і
починайте заощаджувати сьогодні!**